

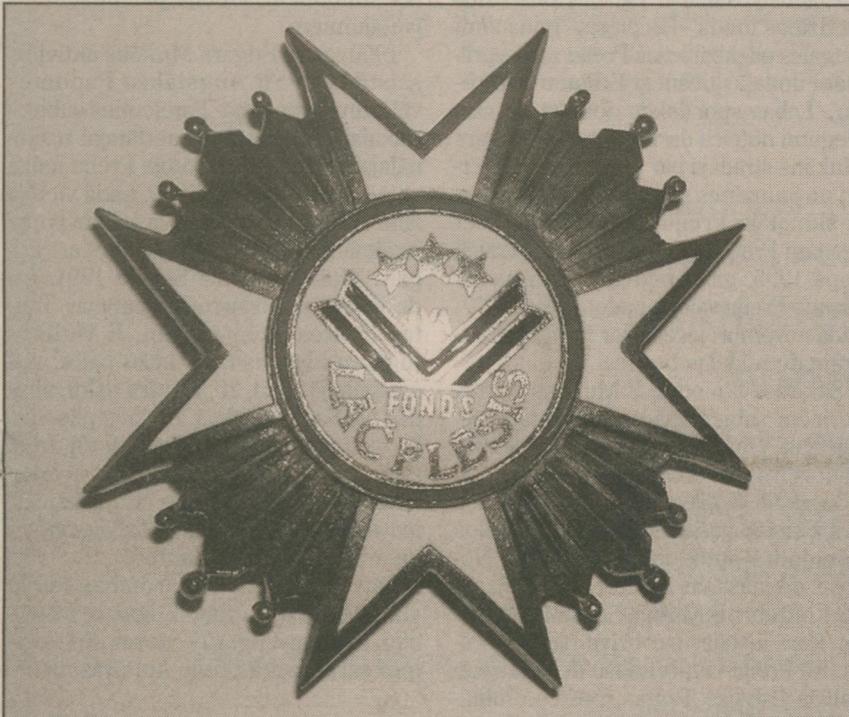
NOVADNIEKS

● OTRDIENA, 2008. GADA 11. NOVEMBRIS

● Nr. 83 (7874)

● Cena mazumtirdzniecībā Ls 0,35

Latvijai bija, ir un būs savi Lāčplēši

● Latvijas valsts Aizsardzības fonda «Lāčplēsis» goda zīme.

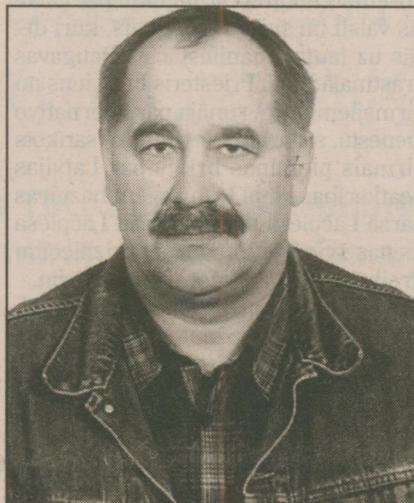
Šonedēļ, Latvijas Republikas proklamēšanas 90. gadadienā priekšvakarā, starp daudzajiem pasākumiem ar ipašām izjūtām tiek atzīmēta Lāčplēša diena un godināti cilvēki, kuri savu darbu un pūles veltījuši Latvijas neatkarībai, šodienas izaugsmei un gatavi strādāt tās attīstībai nākotnē. Vairāku svinīgo pasākumu laikā trim Preiļu rajonā labi pazistamiem cilvēkiem — akciju sabiedrības «Preiļu siers» valdes priekšsēdētājam JĀZEPAM ŠNEPSTAM, prāvestam ALBERTAM BUDŽEM un Latgales apgabaltiesas Preiļu zemesgrāmatu nodalas tiesnesim EDGARAM MUKĀNAM — tiks pasniegts apbalvojums — Latvijas valsts Aizsardzības fonda «Lāčplēsis» goda zīme.

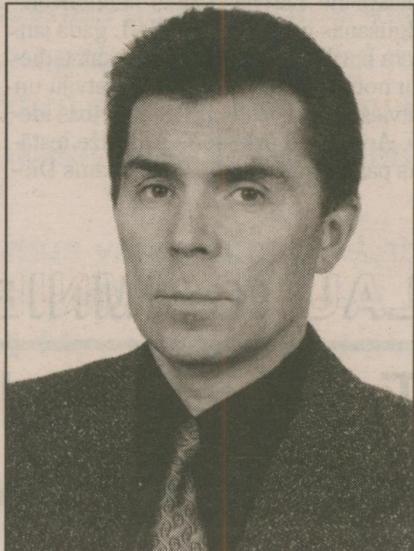
● Alberts Budže.

Sakarā ar Latvijas Republikas proklamēšanas 90. gadadienu Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejs apbalvošanai ar Aizsardzības fonda «Lāčplēsis» goda zīmi izvirzījis akciju sabiedrības «Preiļu siers» valdes priekšsēdētāju Jāzepu Šņepstu, kurš šajā amatā atkārtoti strādā no 2003. gada janvāra. Viņa vadībā rūpniča modernizēta, izveidotas jaunas darba vietas, radīta videi draudzīga ražotne, bet akciju sabiedrība šajā laikā kļuvusi par lielāko siera ražotāju un eksportētāju valstī.

J.Šņepsts bija arī 7. Saeimas deputāts, darbojās Aizsardzības un iekšlietu komisijā, rūpējās par valsts iekšējo un ārējo drošību kā iedzīvotāju labklājības pamatu, sagatavoja ziņojumus jautāju-

● Jāzeps Šņepsts.

● Edgars Mukāns.

par goda zīmes piešķiršanu.

Apbalvojums Jāzepam Šņepstam tiek pasniegts vakar, 10. novembrī, svinīgajā pasākumā Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja ekspozīciju zālē.

Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejs izvirzījis apbalvošanai ar Latvijas valsts Aizsardzības fonda «Lāčplēsis» goda zīmi Tilžas svētā Jāzepa draudzes prāvestu Albertu Budži. Būdams garīdznieks (iesvētīts 1957. gadā), baznīcas un kultūrvēstures pētnieks, publicists un sabiedriskais darbinieks, priesteris sagatavojis daudzas publikācijas katolu žurnāliem, par aktuāliem jautājumiem rakstījis citos Latvijas prese izdevumos. Ipašu vērību priesceris veltījis garīdzniecības lomai Latvijas valsts izveidošanā, neatkarības nostiprināšanā, Latgales iedzīvotāju izglītības veicināšanā. A.Budže ir lidzautors grāmatai «Latvijas Romas katolu baznīcas», šobrīd strādā Tilžā, joprojām aktīvi darbojas Latgales pētniecības institūta Religijas sekcijā.

Turpinājums 2. lappusē.

ZINĀS

Konkursa «Zaļā Pēda» laureāti ir arī Preiļu rajonā

Ar svinīgu balvu pasniegšanas ceremoniju pagājušajā piektdienā, 7. novembrī, Latvijas Lauksaimniecības universitātē noslēdzās bioloģiskās lauksaimniecības konkursss «Zaļā Pēda». Kā informē Latvijas Bioloģiskās lauksaimniecības asociācijas konkursa koordinatore Silva Dolmane, «Zaļo Pēdu» jau šī gada pavasarī izsludināja biedrība Latvijas Bioloģiskās lauksaimniecības asociācija sadarbībā ar Zemkopības ministriju, lai veicinātu bioloģiskās lauksaimniecības populāritāti un attīstību Latvijā.

Sešpadsmit nominācijās ar ipašām balvām apbalvoto bioloģiskās lauksaimniecības saimniecību un uzņēmumu vidū nosaukti vairāki «Zaļās Pēdas» laureāti arī no Preiļu rajona.

Nominācijā «Gada saimniecība zemkopībā (dārzenīkopībā)» atzinība piešķirta zemnieku saimniecībai «Meldri», ipašnieki **Silvija un Roberts Pastari** no Saunas pagasta.

Viņi saņēma arī atzinību nominācijā «Gada saimniecība zemkopībā (laukkopībā)».

Nominācijā «Gada saimniecība lopkopībā (piena lopkopībā)» atzinība piešķirta zemnieku saimniecībai «Juri», ipašnieki **Lidija un Juris Lubāni** no Riebiņu novada Rušonas pagasta.

Plašāka informācija par konkursu pieejama asociācijas mājaslapā www.ekoprodukti.lv.

Darba inspekcijas reģionālo struktūrvienību reorganizācija

Valsts darba inspekcija darbības uzlabošanas un līdzekļu optimizēšanas nolūkos veikusi reģionālo valsts darba inspekciju (RVDI) reorganizāciju. Kā informē Valsts darba inspekcijas sabiedrisko attiecību nodājas speciāliste Sarmite Bunka-Brilijonka, reorganizācijas rezultātā līdzšinējo septiņu reģionālo struktūrvienību vietā ir izveidotas piecas — Kurzemes, Zemgales, Vidzemes, Latgales un Rīgas reģionālās valsts darba inspekcijas un apvienoti vairāki RVDI biroji.

No 1. novembra RVDI birojs Preiļos pievienots Latgales reģionālās valsts darba inspekcijas Jēkabpils sektoram ar adresi Jēkabpili, Rīgas ielā 210a, LV - 5202.

Vairāku reģionālo inspekciju apvienošana jaunums efektīvāk veikt iekdienas darbu, kā arī ietaupīt finanšu līdzekļus. Tuvākajā laikā plānojam arī atrisināt jautājumu par konsultāciju sniegšanu tajos reģionos, kuros RVDI biroji ir slēgti, norāda valsts darba inspekcijas direktore Rita Elce.

Informācija par RVDI biroju apmeklētāju pienemšanas laikiem pieejama Valsts darba inspekcijas mājas lapā www.vdi.gov.lv sadaļā Kontakti — Reģionālās struktūrvienības.

REKLĀMA

PVC LOGI

• bezmaksas mērišana • 6 kameru profils •
tikai 2 nedēļas
30% atlaidē

18. novembra ielā 116 (Iepretim AUS "Lukoil", tālr./fax 65434431, 27869143)
Valkas ielā 3, 3. kab. (Lattelecom ēka, tālr./fax 65428707, 27872079)
Viestura ielā 153 (Iepretim dzīmstārakstu nodalai, tālr./fax 65421505, 22044876)

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Viss veikts tikai noguldītāju interesēs

Kaut gan «Parex bankas» līdzīpašnieks un direktori padomes priekšsēdētājs Viktors Krasovickis bankas problēmās vaino noguldītājus, kuri radījuši noguldījumu aizplūšanu aptuveni 240 miljonu latu apmērā tās laika posmā, tomēr AS «Parex banka» kontrolpaketes pārņemšana tiek veikta noguldītāju interesēs, informē AS «Latvijas Hipotēku un zemes banka» («Hipotēku banka») valdes priekšsēdētājs Inesis Feiferis.

Pēc valdības lēmuma «Parex banka» kļūs par AS «Latvijas Hipotēku un zemes banka» meitas sabiedrību. 51% balsstiesīgo akciju nonāks «Hipotēku bankas» īpašumā, un par šīm akcijām to tagadējiem īpašniekiem Karginam un Krasovickim kopā tiks samaksati divi lati. Atlikušās akcijas, kas pieder akcionāriem ar balsstiesībām, jeb 34% no bankas kapitāla, tiks iekļātas par labu «Hipotēku bankai», līdz ar to šo akciju balsstiesību izmantošana tiks nodota «Hipotēku bankai». 15% akciju no «Parex bankas» kapitāla tiks atstātas mazākuma akcionāru īpašumā.

Līdzšinējais «Parex bankas» valdes priekšsēdētājs Kargins tiks aizstāts ar valsts izvirzītu personu. Līdz šim lielākie «Parex bankas» akcionāri bija Krasovickis un Kargins, kuriem katram piedērēja 42,42% akciju.

Latvijas Banka «Parex bankā» iepludinās vairāk nekā 200 miljonus latu. Par jauno AS «Parex banka» prezidentu ir kļuvis pašreizējais AS «Latvijas Hipotēku un zemes banka» valdes priekšsēdētājs Inesis Feiferis, savukārt Finanšu ministrijas valsts sekretārs Mārtiņš Bičevskis pildīs padomes priekšsēdētāja pienākumus. Vakar tika parakstīts līgums par AS «Parex banka» 51% akciju pārņemšanu.

Pagaidām vēl tiek saskaņotas visas juridiskās niances, tāpēc precīzs līguma parakstīšanas laiks vēl nav ziņāms. Plānots, ka parakstīšana notiks Finanšu ministrijā un līgumu parakstīs AS «Latvijas Hipotēku un zemes banka» valdes priekšsēdētājs Inesis Feiferis, finanšu ministrs Atis Slakteris, kā arī «Parex bankas» akcionāri Viktors Krasovickis un Valērijs Kargins. Pēc līguma parakstīšanas stāties spēkā izmaiņas uzņēmuma valdē.

Pērn uzkrājumi grūtībās nonākušajā «Parex bankā» bija pieciem valdības ministriem, bet ministru vidū populārākās bankas, kurās tiek turēti uzkrājumi, ir «SEB banka» un «Swedbanka», tāpat populāri ir uzkrājumi skaistā raudā, liecina amatpersonu deklarācijas par pagājušo gadu. Premjeram Ivaram Godmanim bija aptuveni 3200 latu lieli uzkrājumi «Krājbankā», savukārt Latvijas bankas prezidentam uzkrājumi ir vairākās iestādēs — Latvijas Bankā, «Hipotēku bankā», «Nordea Bank», «HSBC Bank», «SEB Dzīvības apdrošināšanā», āriņu ministram Mārim Riekstiņam (TP) saskaņā ar viņa amatpersonas deklarāciju «Parex bankā» bija uzkrājumi aptuveni 20 000 latu un 2500 ASV dolāru (aptuveni 1250 lati) apmērā. Ekonomikas ministram Kasparam Gerhardam (TB/LNNK) «Parex bankā» bija uzkrājumi aptuveni 20 000 latu apmērā. Izglītības un zinātnes ministrei Tatjanai Koķei (ZZS) — aptuveni 1000 ASV dolāru (aptuveni 550 latu). Zemkopības ministram Mārtiņam Rozem (ZZS) šajā bankā pērn bija uzkrājumi aptuveni 3000 latu apjomā. Vides ministram Raimondam Vējonim (ZZS) pērn «Parex bankā» bija uzkrājumi aptuveni 54 000 latu.

Toties, vēl nepubliskota autoru grupa, ir sagatavojusi grāmatu, kas stāstīs par «Parex bankas» dibinātāju un nu jau bijušo lielāko līdzīpašnieku Valēriju Karginu, nāks klajā jau šā gada decembrī. Grāmata būs 250-300 lappušu bieza un no visām dažādākajiem aspektiem stāstīs par to, kā radies un attīstījies Valērija Kargina «veiksmes stāsts». «Gribat zināt, kā tieši šajā valstī var izsisties jaudis, kāpēc par visgudrāko, skaistāko un veiksmīgāko, dabūt visas mantījas, visiem parādīt un vienmēr visus pārspēt? Jūsu priekšā ir stāsts par cilvēku, kāpēc to visu izdarīja, visu sasniedza un tiešām ilgus gadus bija pārliecīnāts, ka ir šis te visgudrākais, skaistākais un veiksmīgākais milzīgajā vientiešu un lūzeru barā.» — šie ir vārdi no grāmatas levara.

Pēc premjera I.Godmaņa uzdevuma valsts un pašvaldību uzņēmumiem ir iestādēm ir aizliegts izņemt naudas līdzekļus no AS «Parex banka», jo tieši šīs iestādes ir radījušas lielāko aizotāžu.

Sagatavoja T.Eiste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Eiste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs — SIA «NOVADNIEKS REDAKCIJA».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 65307056, mob. tel. 29410288 (redaktorei),

65307057 (reklāmas un sludinājumu piemēšana),

65307058, 65307059 (žurnālistiem). Fakss 65307057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublīcējot atsaucē uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales druka» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī
(otrdien, piektien).

*Cerību nevar iznīdēt gluži kā nezāli; tā aug, kur grīb.
Niecīga starp bruļakmeniem un betonu ar maziem ziediniem
maigās krāsās.*

A. Steinvarde

Latvijai bija, ir un būs savi Lāčplēši

Sākums 1. lappusē.

Priesteris A.Budže kalpoja Preiļu un Riebiņu draudzē no 1974. līdz 1991. gadam, viņš aktīvi iesaistījās trešās atmosfēras notikumos novadā, atbalstīja valsts neatkarības ideju un kustības dalībniekus. 1989. gada 25. februāri A.Budže Preiļu baznīcā iesvētīja sarkanbaltsarkanīgā Latvijas karogu, tā paša gada 18. novembrī noturēja aizlūgumu par Latvijas valsti un svētīja delegātus, kuri devās uz tautas manifestāciju Daugavas krastmalā Rīgā. Priesteris bija viens no pirmajiem, kurš runāja par alternatīvo dienestu, sadarbībā ar viņu tika sarīkots pirmsiņu piemiņas brīdis par Latvijas neatkarības ideju kritušajiem baznīcas dārzā Lāčplēša dienā. Šobrīd Lāčplēša dienas svinības kopā ar garīdzniecību Preiļu novadā kļuvušas par tradīciju.

A.Budže bija pirmais priesteris Preiļos, kurš uzrunāja tautu komunistiskā genocida upuru piemiņas dienās 25. martā un 14. jūnijā, iesvētīja pamatus politiski represēto piemineklīm. Viņa vadībā 1990. gadā tika sakopti vecie pilsoņu kapi Preiļos, kur atdusas daudzi novadā pazīstami valsts un sabiedriskie darbinieki. Tas cēla novada iedzīvotāju pašapziņu Latvijas valsts neatkarības atgūšanas priekšvakarā. 1991. gada janvāra barikāžu laikā priesteris katru dienu noturēja aizlūgumus par Latviju un latviešu tautu, sludināja neatkarības ideju. Ari šobrīd priesteris A.Budže iestājas par Latvijas valsti, sludinādams Die-

va vārdu, aicinādams ticīgos cīnīties pret morālo pagrimumu, saglabāt garīgas vērtības un bagāto Latgales kultūrvēsturisko mantojumu.

Apbalvojums priesterim Albertam Budžem tiks pasniegts šodien, 11. novembrī, Preiļu Romas katoļu baznīcā pēc svinīgā dievkalpojuma pulksten 17.30.

Preiļu novada kultūras centrs izvējis apbalvošanai ar Latvijas valsts Aizsardzības fonda «Lāčplēšis» goda zīmi Latgales pagabaltieses Preiļu zemesgrāmatu nodalas tiesnesi **Edgaru Mukānu**. Labas sportiskās dotības un sasniegumi noteica darba gaitas — Edgars Mukāns strādāja par treneri Preiļu bērnu un jaunatnes sporta skolā, par sporta skolotāju Preiļu 1. vidusskola, bet pēc tam Preiļu Valsts ģimnāzijā. Paralēli kopš 1995. gada pildīja jurista pienākumus Preiļu rajona padomē, bet 2007. gada novembrī iecelts par Preiļu zemesgrāmatu nodalas tiesnesi.

Sākoties atmodai, E.Mukāns sekoja norisēm sabiedrībā un aktīvi tajās iestājās. Viņa vadībā izveidojās Latvijas Tautas frontes atbalsta grupa Preiļu 1. vidusskola. Kopā ar domubiedriem viņš veica sagatavošanas darbu, lai Preiļos izveidotu Tautas frontes nodalā. Nodalašanas dibināšanas konference 1988. gada 1.oktobrī E.Mukāns uzstājās ar runu, kurā iestājās par brīvu Latvijas valsti. Kā Preiļu tautfrontiešu delegāts piedalījās Latvijas Tautas frontes dibināšanas kongresā un tika ievēlēts domē.

L.Kirillova

LAUKSAIMNIEKIEM

Turpinās uzlabot situāciju piensaimniecībā

**Valdība izskatījusi un pieņemusi
zināšanai Zemkopības ministrijas
sagatavoto informatīvo ziņojumu
par situāciju piensaimniecības
nozarē, kurā atspoguļota
situācijas attīstība Latvijas
piensaimniecības nozarē
laikposmā no 2002. līdz
2007. gadam, kā arī pieejamā
jaunākā informācija par
tendencēm 2008. gadā.**

Kā skaidro Zemkopības ministrijas preses un sabiedrisko attiecību nodaļas pārvaldes vecākā referente Eline Olante, ziņojumā apkopota un analizēta informācija par nozarei piešķirtos valsts un Eiropas Savienības atbalstu, piena ražošanas un patēriņa bilancēm, ražošanas un pārstrādes sektorū tendencēm, kā arī izvērtēti piena ražošanas saimniecību, pārstrādes uzņēmumu un piena kooperatīvu ekonomiskie rādītāji. Ziņojumā arī definētas nozares galvenās problēmas un sniegtas šo problēmu iespējamais risinājums, norādot iespējamos iestenošanas mehānismus un finanšu avotus.

Piensaimniecība Latvijā joprojām ir

viena no galvenajām lauksaimniecības nozarēm. Tās devums kopējā lauksaimniecības preču produkcijas struktūrā ik gadu veido 20 līdz 25%. Lai veicinātu nozaresizaugsni un modernizāciju, kā arī sekmētu konkurenčspējigu piena ražošanas saimniecību un pārstrādes uzņēmumu attīstību, Latvijas piena ražošanas nozarei laikā no 2002. līdz 2007. gadam tika piešķirts valsts atbalsts subīdiu veidā saskaņā ar Lauksaimniecības un lauku attīstības likumu, kā arī Eiropas Savienības finansiālais atbalsts pirmsiestāšanās programmas SAPARD, Lauku attīstības programmas, Vienotā programmdokumenta un tiešo maksājumu ietvaros. Kopumā šajā laikposmā no visiem minētajiem avotiem piensaimniecībai (ražošanas un pārstrādes sektorā kopā) novirzītais atbalsts sasniedzis 234,8 miljonus latu.

Latvijas piena ražošanas sektorā pārskata periodā uzlabojušies vairāki svarīgi rādītāji — gan piena ražošanas apjomī, gan govju produktivitāte, gan arī kopējā ražošanas struktūra, samazinoties mazo piena ražotāju skaitam. Tas apliecinā gan pārstrukturēšanās procesus nozarē, gan arī nozares kon-

kurētspējas pakāpenisku palielināšanos, un rada iespēju piensaimniecības turpmākajai attīstībai Latvijā.

Analizējot Latvijas piena pārstrādes sektora attīstību laika posmā no 2005. līdz 2007. gadam, ziņojumā arī konstatēts, ka Latvijā piena uzņēmumu vertikālās un horizontālās integrācijas process notiek lēni, turklāt Eiropas Savienības vienotā tirgus ietvaros katras attīstīšķa Latvijas pārstrādes uzņēmuma tirgus spēks ir neliels. Tādējādi arī piena produktu pārstrāde vērtējama kā sadrumstalota un ar augstu izmaksu slogu.

Lai palidzētu nozarei risināt esošās problēmas un veicinātu tās tālāku attīstību, Zemkopības ministrija arī turpmāk piešķirs lauksaimniecības subīdiu atbalstu ciltsdarba pasākumiem un kooperācijas veicināšanai. Tāpat ministrija pētis iespējas piešķirt valsts atbalstu finansiālās grūtībās nonākušajiem uzņēmumiem un izvērtēs nepieciešamību izstrādāt programmu par valsts atbalstu piena pārstrādes uzņēmumu iegādei vai izvedei Latvijā.

Sagatavoja L.Kirillova

«Es uz Preiļiem vienmēr labprāt»

Šovasar, kad vasaras viduci Preiļi plaši un skanīgi svinēja savu astoņdesmito dzimšanas dienu, starp daudzajiem pasākumiem bija arī kāds neaizmirstams mirklis — Preiļu Goda pilsoņa medaļu pasniegšana. Šo medaļu saņēma arī mūsu novadnieks, kinorežisors un (daļai sabiedrības tas, iespējams, ir atklājums) mākslinieks JĀNIS STREIČS. Ja kādam no jums, lasītāji, tagad prasītu nosaukt filmas, kas vislabāk raksturo Latviju un latviešus, nešaubos, ka jūs nosauktu gan «Cilvēka bērnu» un «Limuzīnu Jāņu naktis krāsā», gan «Vecās pagastmājas mistērijas» un «Aizaugušā grāvī viegli krist», gan «Teātris» un «Mans draugs nenopietns cilvēks». Daudzi no galvas citētu šo filmu varoņu izteicienus, kas kļuvuši par sava veida klasiku.

Novada domes piešķirto apbalvojumu Jānim Streičam pasniedza Preiļu parka estrādē, klātesot tūkstošiem ļaužu. No malas izskatījās, viņš jūtas samulsis. Toreiz negrībējās uzbažties ar jautājumiem. Tāpēc saruna ar Preiļu Goda pilsoni tika atlīta uz vēlāku laiku.

Oktobra pēdējo nedēļu Streičs aizvadīja Preiļos, kur kopā ar citiem Latvijā pazīstamiem māksliniekiem piedalījās tradicionālajā rudens plenērā. Gleznoja, atpūtās, runājās ar kolēgiem. Plenēra noslēguma pasākumā viņš piekrita sarunai ar «Novadnieku» — par dzīvi, filmām, gleznām, par rudenīgajām izjūtām.

Aizkustinājums

«Kas jums, Streiča kungs, ir Preiļu Goda pilsoņa nosaukums? Vienkārši tituls vai arī...» «Tas bija dzīļi aizkustinoši. Tobrid man gribējās tikai vienu, ak, kaut mana māmiņa to redzētu! Kaut vecmāniņa redzētu! Bet viņas ir kapu kalniņi... Atcerējos bērnību, kā basām kājām skrēju, kā šeit uz baznīcu gāju. Preiļi likās tik liela pilsēta, kā tāds pamudinājums cestnes izrauties un nokļūt vēl lielākās pilsētās. Te bija sava kultūras dzīve, veikaliņos nopērkamās ēdamās lietas likās tik garšīgas. Un tāda te bija skola, un skaistā Preiļu pils ar parku!.. Atceros, kā te ar vecmāniņu stāgājām. Priecājāmies par muižas laikos parkā celtajām vasaras lapenēm, jaukājiem, no akmens mūrētajiem tiltiņiem pāri kanāliem, par zirgu stalliem, kuru ieejas durvis rotāja kokā grieztās zirgu galvas.

Toreiz jau neviens ne zināja, ne domāja, kā tas viss izmainīsies. Bet māte un vecmāne mudināja, lai es mācos, lai izglītojos. Par to esmu viņām visvairāk pateicīgs, ka sekmēja, lai es iegūtu izglītību.

Es izvēlējos to ceļu, kas bija saistīts ar dzīvi pilsētā. Toreiz visi gribēja izraudīties projām.»

Zeme arī prasa talantu

Tagad tas pats. Kur mēs esam kļūdījies, ka bērni negrib atgriezties, ka tik labprāt izvēlas palikt pilsētā vai doties pavisam tālu pasaulē?

«Nemaz nevajag daudz cilvēku, lai uz zemes strādātu un visus pārējos pabarotu, bet tiem ir jābūt ar īpašām dotibām. Zeme arī prasa talantu. Es zinu daudzus, kuri loti sapņo par to, ka varētu zemīti apgūt. Pazīstu kādu operdziedātāju, viņas sapnis ir dzīvot un strādāt laukos. Nezinu, vai katrs to varētu...»

Interesanti sanāk. Re, Streičs saka, uz zemes vajagot talantu. Bet vai tad nav tā, ka zemnieki, visi, kas ar, sēj, plauj, lopus audzē, ir nostādīti tajā pēdējā vietā? Atbrauc pilsētnieki un jūsmīnās — ak, cik jauki, kāds tirumīšs, kāda smuka gotīja. Pēc brīža apgriež mašīnu, benzīns nosmird un viņi ir prom, tūdāj aizmirstot zemnieku, pie kura bijuši. Viņš jau ir tikai zemnieks.

● «Bērnībā man drausmīgi nepatika uzvārds — Streičs... Tā asi skan. Tagad esmu laimīgs. Streičs ir kolosāls uzvārds un instruments arī. Pie čiuļiem nemaz tādu nezina, tur sauc par striķi,» saka režisors Jānis Streičs. Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja krājumos tagad jau glabājas ne viena vien glezna, ko ar slaidu loku parakstījis arī gleznotājs Streičs. Foto: L.Kirillova

Īpašs gadījums glezniecībā

Gan plenēra noslēguma pasākuma laikā, gan arī sarunā, skarot glezniecības tēmu, Jānis Streičs vairākkārt uzver, ka viņš un māksla esot īpašs gadījums. «Jāzeps Pigoznis, lūk, tas ir gleznotājs! Viņš dodas laukā un pa vienu dienu ir dabūjis gatavas divas fantastiskas gleznes. Jāzeps ir virtuozs, es — mūžīgais skolnieks. Patiesību sakot, gleznošana ir bijusi mana aizraušānās kopš bērnu dienām. Skolas laikā, tepat Gailīmužā, zīmēšana bija mana mīļākā mācību stunda. Uzskatāmā agitācija, sienas avizes, plakāti — tas viss bija manā zīņā. Sēdēju skolotāju istabā un zīmēju. Atceros, kā reiz ar skolotāju Kazimiru Buku divu nedēļu laikā uztaisījām Gailīšu septiņgadīgajai skolai rajona mērogā tādu *pokazu-hu*, ka savai pionieru vienībai dabūjām pirmo vietu. Es biju pionieru vienības padomes priekšsēdētājs un man rajonā pasniezā dāvanu — patafonu. Nesen to nodevu Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejam, ja kāds grib, var apskatīt.

Abi ar skolotāju diki lepni bijām. Sēdējam vakarā skolotāju mājas verandā, dzērām tēju un spēlējam vienīgo skaņuplati ar sēriņām krievu romancēm. Prieks bez gala bija. Skolotājs Buks toreiz teica — redz, Jāni, mēs pastrādājām tikai divas nedēļas, bet, kas būtu, ja mēs katru dienu un visu gadu būtu tā strādājuši?..

Zīmēšana man palidzēja arī pedagoģiskājā skolā, kur apguvu, kā zīmēšanā mazie skolas bērni mācāmi. Vēlāk armijā arī parveicās, jo šis prasmes dēļ mani atbrīvoja no visiem smagajiem karavīru uzdevumiem. Teātri, students būdams, ar dekorāciju zīmēšanu naudiņu pelnīju. Lievārdē, piemēram, aktieris Uldis Pūčītis bija režisors, es — dekorators. Tāpat Mārupē un šeit Preiļos.

Kinorežījā zīmēšanas iemaņas it īpaši vajadzīgas — dekorācijām, tēriem un tātālāk. Pašlaik, piemēram, kad top mana jaunā filma, visas dekorācijas vispirms man uz papīra rodas. Es redzu, kāda izskatās bagāta latviešu lauku saimniecība pagājušā gadāsākumā, uzzīmēju to, lai atveidotu filmā.

Mākslinieks Jānis Anmanis sen zināja manu kaislibu pret gleznošanu. Biju atvedis no Maskavas pastelkrāsas. Tā vietā, lai gatavotos filmēšanai, abi aizrautīgi gleznojām. Anmanis gavilēja vien, cik labi man sanākot, teica, ka vajagot turpināt, piedālīties izstādēs. Pagāja diki daudzi gadi, laikam ap tūrisdāsmit, kad viņš piespieda mani atsākt. Joka pēc pamēģināju. To pādzīrēja Zinātņu akadēmijā, kur esmu Goda loceklis, prasa, lai dodu darbus izstādei. Bet man tak nekā nav! Īsā laikā, kamēr

sieva darbā, virtuvē uzgleznoju vairākus pastēlus. Pamatā tās bija Latgales ainavas, kādas tās atceros bērnībā. Preiļi, Gailīmuža, Caici. Tas bija negaidīti, bet Džemima Skulne diki uzslavēja un mudināja strādāt tālāk.

Centos, pamazām radās cikls ar nosaukumu «Kur basām kājām». To visu pavadija dzejolitīs ar šādām rindām.

*To vietu vairs nav,
Tikai vietu vārdi vēl skan.
Bet aiz vārdiem ainas,
Kas svešas man.
To vietu vairs nav,
Kur bizoju basām kājām,
Un ļaužu vairs nav,
Tie deportēti uz debesu mājām.»*

Svešs līdz nepazišanai

Tik bezgala vienkāršas un saprotamas rindas. Sāpīga noskaņa, kas pārņem ikvienu, kad pēc daudziem gadiem atgriežās bērniņas vietās, kas izmainījušās līdz nepazišanai.

«Izstaigāju bērniņas takas. Traģiski bez gala, viss svešs līdz nepazišanai un aizlaists. Sagandēta daba — skaistā Feimanka, Preiļupīte, Salmejas ezera apkārtnē. Viss nedzīvs, izraktie meliorācijas grāvji aizauguši. Upīte gāja liku loču, ar skaistiem atvariem, ar brasliem, ar oļiem kā dārgakmeniem. Tie mirdzēja saulē, man, mazam puikam, gribējās tos izzvejot. Saulē tie apžuva un pārvērtās par gluži pelēkiem akmeņiem, bet tas nemazināja prieku. Kur zivju bagātība, kur vēži?..

No Gailīmužas lielās saimniecības arī ne vēst. Spēcīgais saimnieks Utīnāns toreiz bija no muižas iegādājies lielo ābeļdārzu, ēkas. Darbojās vesela diķu sistēma. Tagad viss aizaudzis nezālēs.

Priekuļu pusē Lakauskos meklēju to vietu, kur vecmāniņa dzimusi. Protams, neatradu. Vienīgi vēl atmiņās atceros un mēģinu uzgleznot — kādas bija viņas mājas, kā dzīvoja kaimiņi. Divpadsmit saimniecību vietā tagad viena pamesta māja. Līdz ne manai viss svešs.

Kā bija agrāk, nekad vairs nebūs. Dzīve ir dzīve — visvareina un visspēcīga, tā uzvar. Paskatieties, kā daba nemas. Aizpilda visas vietas, rāda paraugu, ka nekas nevar palikt tukšs. Gan jau nāks cilvēki, jo tik skaitīs zemes stūrītis nevar palikt tukšs. Bet jaunie jau nemaz nezina, kā te izskatījās kādreiz. Viņi mil šo pusi tādu, kāda tā ir pašlaik.

Par politiku

Jānis Streičs ir viens no tiem mākslas cilvēkiem, kurš nav padevies kārdinājam doties politikā. Kāpēc?

«Dari vai nu to vai to. Nevar divas lietas vienlīdz labi darīt uzreiz. Es nezinu, kas ļaudis politikā pievelk. Iespējams, tas ir materiālais nodrošinājums. Daudzi mākslinieki pašlaik iztieki ļoti trūcīgi. Politikām ir normālas algas, arī pensijas var noplīnīt. Dažiem, kas tur iekšā iekļuvuši, tas ir liels stimuls. Citiem patīk nepārtrauktīt būt tuvāk pie varas.

Neredzu, ka kādam būtu patiesa tiesme sakārtot lietas. Nu varbūt ir daži izpēmuvi, piemēram, Rihards Pīks. Politikai viņš nodevies ar visu sirdi, kļuvis par augsta limeņa politiķi, starptautiskā mērogā atzītu diplomātu, ka viņam vairs nepiestāv būt ne par režisoru, ne ko citu. Rihardam ir tiesme sakārtot visas lietas, pie kurām kuras, — ar taktu, ar lielu mieru un labestību. Ideāls politiķis ir Jānis Peters, bet tas arī viiss.»

Par kino

Preiļos savulaik bija tradīcija, ka latviešu režisori, arī Jānis Streičs, ar savu filmu pirmizrādēm brauca šurp. Kinoteātris «Ezerzeme» tad bija stāvgrūdām pilns. Dzirdēts, ka Streičs pašlaik strādā pie jaunas filmas «Rūdolfa mantojums». Interesanti, par ko tā būs.

«Tas būs mans veltijums Rūdolfram Blaumanim, dziļi personīgs veltijums. Kādreiz jaunībā man pārmeta, kāpēc es netaisu neko nopietnu, klasisku, piemēram, no Viļa Lača vai Blaumāja. Bet man nevajag ne Lāci, ne Blaumanis taisit. Es gribu darīt kā Blaumanis. Viņš savus darbus taisīja no dzīves. Tāpēc tie ir tādi tautiski.

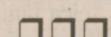
Man šajā ziņā laimējies. Gan «Mans draugs nenopietns cilvēks», gan «Limuzīns Jāņu naktis krāsā», gan «Cilvēka bērns» ir tautiskas filmas, jo es dariju kā Rūdolfs.

«Rūdolfa mantojums» būs pēc daudziem Blaumāja stāstiem, bet manis sacerēts darbs. Atgriezišos pie dažām zināmām situācijām, bet laiks būs cits — pagājušā gadsimta pats sākums. Gribu rādīt pārtīcīgu un bagātu Latviju, ne tā, kā daži koleģi dara — ar cauriem jumtiem un graustos, ar aizaugušiem un ušpainešiem laukiem.

Sirds sāp, kad to redzu. Mums pašiem bija radi, kam mājās lepnas pilsētas mēbeles, bronzas svēturi un pulksteņi, kristāla vāzes uz bufetēm. Smagi samta aizkari, mīkstas, pufigas mēbeles bija labu saimnieku mājās. Miļie, tas bija kā pilsētas aristokrātu dzīvoklis.

Dievs dos, filmu «Rūdolfa mantojums» skatītāji redzēs nākamgad, bet ne ātrāk kā rudeni. Trīs gadi būs pagājuši, kopš sākām filmēt. Starp citu, Jāzeps Pigoznis masu skatos kāzās kaimiņu tēlos. Viņam lieliski izdodas, pēc īsta senlatvieša izskaitīties. Arī Māra Svīre reiz ar vīru atbrauca paskatīties, kā filmā top. Ieliku abus masu skatos, ļoti labi darbojās. Tāpat Māra Zālīte ir filmēta. Viņa reiz stāstīja, ka gribot latviešu valodā atjaunot vārdu «lielmāte». Šīs latviskais vārds nez kāpēc atdots vāciešu madāmām, baronesēm, bet patiesībā lielmāte ir vecmāniņa. Māra Zālīte filmā šo vārdu arī ierunās.

Padomju laikos bija tāds kino propagandas birojs. Braucām pa lauku ciemiem un pilsētām, jaunās filmas rādījām. Jūs sakāt, tagad derētu, bet filmu jau nav, ko rādīt.»

Runājot par tālākiem plāniem, mākslinieks teic: «Nākamruden labprāt brauktu atkal uz plenēru Preiļos. Vienīgi ar Lietuvu man tajā laikā nelāgi sanāk. Tur šajā laikā visa tauta, visi tīcīgie mirušo piemiņas dienas svin. Sieva, meita, mazmeita — visi Lietuvas mājās šajā laikā, bet es te. Pēdējie rudens darbi jāpadara, māja jāsakopj, kā tad bez manis? Ja citā laikā plenērs, tad es uz Preiļiem labprāt.» Tā ari atvadāmies, novēlot veiksmi filmēšanā, gleznošanā un vienkārši labu veselību. Jācer, ka nākamgad tiksīsimies atkal.

L.Kirillova

Ekonomikas maģistrs – brīvprātīgais bērnudārzā

Veselu gadu Līvānu pirmsskolas izglītības iestādi «Rūķiši» par savu darba vietu dēvēs Arifs Zamanovs, — jauns cilvēks no tālās Azerbaidžānas. Arifs ir brīvprātīgais, kas pievienojies starptautiskajai jauniešu kustībai un devies iepazīt Latviju, tās vidi, cilvēkus, kultūru.

«Rūķiši» vadībai un kolektīvam jau ir pieredze darbā ar brīvprātīgajiem, jo arī pirms gada te strādāja jaunietis no Vācijas. Iestādes vadītāja Aija Grugule sarunā ar «Novadnieku» pastāstīja, ka bērnudārza sadarbības partnere ir biedrība «Mazozoli 4 x 4», kas iešaistījusies programmā «Jaunatne darbībā», un ir Eiropas brīvprātīgā darba kordinējošā organizācija Latvijā. Brīvprātīgo jauniešu uzturēšanos Latvijā finansē Eiropas Komisija. Ilgstoši kontaktējoties ar cilvēku no citas valsts, bērni jau mazotnē uzzina, ka pasaule ir daudzveidīga, ka tradīcijas un cilvēki katrā zemē ir atšķirīgi, ka viņi runā dažādās valodās, — un tas ir galvenais ieguvums gan mūsu audzēkniem, gan arī pieaugušajiem, koleģiem, kuru interese par citām valstīm, protams, ir dzīļaka — teica Aija Grugule. Beztam brīvprātīgie palīdz tūri praktiski, veicot dažādus darbiņus pāsākumu un nodarbību sagatavošanā, to vadīšanā, — parūpējas un sagatavo uzskates materiālus, gādā par atbilstošu mūziku, ie-

● Arifs Zamanovs gada laikā brīvprātīgā lomā Līvānos centīsies apgūt latvisko dzīvesveidu, bet bērnus un kolēgus iepazīstināt ar savu dzimto zemi — Azerbaidžānu. Foto: A. Šņepsts

saistīs kopīgajās rotaļās, māca valodu, stāsta par savu zemi, tās kultūru, dabu, dzīvniekiem.

Iepazīstoties ar Arifu un pastāstot par sava rajona laikrakstu — «Novadnieks», Arifam jautājām, vai arī Azerbaidžānā joprojām saņemtās rajoni, uz ko viņš atbildēja apstiprinoši un piebilda, ka katram rajonam ir ne tikai savs laikraksts, bet pat televīzija un radio.

Studējot augstskolā, bijusi izveidota studentu grupa, kas apmeklējusi bērnu patversmes, skolas, bērnudārzus un to audzēkniem vadījusi nodarbibas, orga-

nizējusi koncertus. Lai bērnus izaudzinātu par labiem pilsoniem, ar viņiem jānodarbojas kopš bērnības, mācot visu pareizo un labo, teica Arifs. Bet iesaistīšanās brīvprātīgo apmaiņas programmā ir izdevīga abām pusēm, jo arī Azerbaidžānā ierodas jaunieši no citām valstīm. Dodoties uz Latviju, Arifs izteicis vēlēšanos strādāt ar bērniem skolā vai bērnudārzā. Pirms tam viņš interneta bija pamatīgi izpētījis materiālus par Baltijas valstīm. Uz kartes atrasti arī Līvāni, internetā aplūkoti pilnības satelitattēli.

Vai redzētais atbilda priekšsta-

tiem un arī stereotipi par Latviju, kādi mēdz būt citu valstu iedzīvotājiem? Uz šo jautājumu Arifs atbildēja, ka iedomājies mierīgu pilsētu ar tikpat rāmu dzīves ritmu, kurā patīkami strādāt, un tā arī izrādījies. Ar pilsētu, kurā dzīvo Arifa vecāki, pat nesalidzināt. Baku iedzīvotāju skaits sniedz četrus miljonus. Milzums cilvēku, stipri pārslogots transports, urbanizēta vide, daudz augstceltnu, ļoti dinamiska, — tā Arifs raksturo Baku.

Arifam Līvānos aizritējis pirmais mēnesis, bet te viņš pavadis veselu gadu. Rudenīgais aukstums viņu neuztrauc, jo arī Azerbaidžānā ziemā mēdzot būt sals. Taču mitrums gan neesot patīkams, arī saules maz. Cenšos adaptēties, saka jaunietis. Jauno gadu vēlas sagaidīt Līvānos, lai redzētu, kā šie svētki tiek svinēti pēc latviešu tradīcijām, kā arī palīdzētu bērnudārza darbiniekim svētku rīkošanā, domā par ludzīnas iestudēšanu kopā ar bērniem. Viņš vēlas rīkot arī nodarbibas kustību koordināciju un valodas attīstībai.

Brīvprātīgā darbinieka misija viņš devies pirmo reizi. Ceru, ka ne pēdējo, — Arifs piebilst. Iegūts ekonomikas maģistra grāds. Ja studiju laikā darbs ar bērniem bijis vairāk hobija limenī, tad pēdējā laikā pedagoģija aizraujot aizvien vairāk. Ar viņu komunicēties un sarunāties viegli, viņš ir optimists un smaidīgs, ļoti pieklājīgs, izturēts. Jaunietis kopā ar vēl di-

viem brīvprātīgiem, kas pašlaik uzturas Līvānos un strādā skolās — jaunietis no Portugāles un meiteņi no Vācijas, — mitinās četrīstabi dzīvokli, ko irē organizācija, kas koordinē brīvprātīgo darbu. Arifs pārvalda krievu valodu, tāpēc viņam ir vieglāk iejusties vietējā sabiedrībā.

Jaunietis jau pirmajās dienās centās izprast ekonomisko situāciju Līvānos, taujāja par darba vietām, ražošanu.

Kopā ar bērnudārza pedagogiem pieredzes braucienā apmeklēti Cēsu rajona bērnudārzi. Azerbaidžānu un latviešu dārziņi gan ipaši neatšķirties, jo visā pasaulē pret mazajiem bērniem taču izturas vienādi — ar mīlestību, dodot viņiem visu labāko, vērtē Arifs. Arī azerbaidžānu māmiņas aizvien vairāk tiek aizņemtas darbos, vairs nesēž mājās ar mazajiem un bērnus iekārto bērnudārzos. Ja abas valstis salidzina ekonomiskā ziņā, esmu sarūgtināts, ka Latvija pašlaik pārdzīvo ekonomisko krizi, teica Arifs, bet Azerbaidžānā, sakarā ar to, ka tā ir ļoti bagāta ar dabas resursiem, strauji attīstās, ipaši privātajā sektorā. Notiek plaša dzīvojamo kompleksu būvniecība, pilsēta ātrās tempas paplašinās, aug nekustamā ipašuma cenas. Bet ekonomiskās krizes notikušas visos laikos, valstīm tā ir normāla parādība, saka Arifs, jo ekonomika attīstās pa spirāli, un, kā jau tas bijis pasaules vēsturē, pēc krituma atkal nāk pacēlums.

Mūža dārzu saimnieks

Vienā no oktobra dienām, kad Latgalei pāri klājās gandrīz necaurredzama migla, pašā veļu laikā, «Novadnieks» uz sarunu aicināja Līvānu pilsētas kapu pārzini Jāni Znotiņu. Tikāmies tā sauktajā vecajā kapsētā. Tā sagaidīja ar aizvērtiem vārtiem, rīmū mieru un kritošu lapu čaboņu. Pie atsevišķām kopīnām liknāja piederiegie. Mūža dārzs te — plašā teritorijā — ir gan katoļu, gan luterāņu, gan venticibnieku aizgājējiem. Svešinieks robežas starp konfesiju apbedījumiem nevar noteikt, bet vietējie iedzīvotāji tās labi zina un ievēro.

Galvenā eja ir visai plaša, un cilvēki gadu gadiem to izmanto kā taisnāko ceļu uz saviem dārziņiem, bet par regulāru braukšanu ar mopēdiem vai pat vieglu automobili (kā pirms kāda laika bija rakstīts uz redakciju atstūtā vēstulē) ir pārspilēts, teica Jānis Znotiņš. Cauri staigāšana, viņaprāt, nav nekāds sodāms netikums. Viņš par šo kapsētu ir atbildīgs tikai otru gadu. Iepriekš par to rūpejās konfesiju draudzes. Pēc tam atteicās, aizbildinoties, ka sa biedriskā kārtā vairs nespēj apsaimniekot, arī apbedījumu uzskaitē netika veikta. Šo kapsētu savā pārziņā pārņēma dome.

Pēdējā laikā ar domes atbalstu te veikti vairāki labiekārtošanas darbi. Vienā daļā, ierobežojot kapu teritoriju gar dzelzceļu, uzcelts jauns žogs, bet vecais gandrīz

● Kapu pārzinis Jānis Znotiņš par savu darbu: — pie tā nevar pierast, bet ar to jāsamierinās. Foto: A. Šņepsts

puskilometra garumā nokrāsots. Novākti kritušie koki. Nākamgad tikšot iekārtota vēl viena ūdens ņemšanas vieta. Kapsēta ir slēgta, jaunus apbedījumus šeit vairs nevar ierīkot. Drīkst apbedīt tikai tie, kam šeit jau aizņemtas ģimenes kapu vietas. Pārējie apbedījumi notiek jaunajā kapsētā, kas atklāta pirms 15 gadiem.

Jāņa Znotiņa amats novada domes apmaksāto darbinieku štatū sarakstos tā arī saucas — kapu pārzini. Viņa pienākumos ietilpst arī kapa vietu ierādīšana. Ikreiz jāpārliecīnās savām acīm un pārmērot, vai patiesēm vecajā kapsētā ģimenes kapa vietā iespējams veikt jaunu apbedījumu. Ja nesanāk, neko darīt, tuvinieki jāapbedī jaunajā kapsētā. Joprojām Līvānu kapsētā ar domes lē-

mumu kapa vieta tiek piešķirta bez maksas. Jānis Znotiņš saka, ka tā laikam ir vienīgā pilsēta Latvijā, kurā par kapa vietu nav jāmaksā. Kapu pārzinis savā neparastajā darbavietā kopā ar vēl diviem darbiniekiem Jāni Šķeltu un Ēvaldu Zalānu, kas strādā viņa vadībā, atrodas katra dienu. 12 gadus dežūras bijušas dienu un nakti, bet pēdējos divos gados pa naktīm vairs nedežūrē. Kapličai ierīkota apsardzes signalizācija, bet aizgājējus nakts laikā uz kapliču vairs nevar atvest, tas jaizdara no pulksten 8.00 līdz 20.00. Kapličā uzstādītas saldejamās iekārtas, nelailūks līdz bēru dienai tājā novietot ērtāk nekā slimīcas morgā vai mājās, tākai jaievēro prasība, ka mirušajam jābūt iezārkotam. Saldētavas izman-

tošana ir maksas pakalpojums, bet maksa vairāk gan esot simboliska. Mazā brigāde arī kopumā seko, lai kapos valdītu kārtību, lai cilvēki nemestu atkritumus, kur pagādās, lai nepārkāptu ierādītās teritorijas robežas. Appļauj zāli, izcērt krūmus, remontē, sastāda budžetu. Kapu apkopšanai ir sava tehnika un darba rīki. Viss tiek ierakstīts reģistrācijas grāmatā — sektori, rindas, vietas, aizgājēja piederība konfesijai. Ja vajag, izsniedz arī apbedīšanas piederumus — lāpstas, jostas un citus. Apbedīšanu veic privātfirmas darbinieki vai arī aizgājēja tuvinieki paši. Biznesa apsvērumi ienāk arī pēdējā attieksmē pret aizgājēju, un piedzīvots, ka algoti kaprači taupa spēku un kapa bedri nerok vis kā pienākas taisnstūrveida, bet trapecveidīgu — kājgali sašaurinātu. Savukārt apbedījuma dzīlumu reglamentē noteikumi — līdz zārka vākam jābūt pusotram metram.

Jānis Znotiņš mūža lielāko daļu nostrādājis biokīmiskajā rūpniecībā. Kad to slēdza, palika bez darba, un ar domu — uz kādu gadiņu — iekārtojās par kapu pārzini. Šis gadiņš nu jau krietiņi ieildzis. Bet liela daļa no tiem, kas bija teicami speciālisti, strādnieki Līvānu rūpniecībā, tagad jau kapu kalnīnā, kur cilvēkus noved pārsvārā dienas — onkologijas un sirds — asinsvadu slimības. Vecuma deļ mirušo skaits mazāks nekā to, kas aizgājuši vēl spēka gados, ar rūgtumu atzīst kapu pārzini. 15

gados jaunajā kapsētā apbedīti 800 mirušie, šogad — vairāk nekā 70. Dežūras laikā jābūt klāt visām norisēm kapličā. Pie tā nevar pierast, saka Jānis Znotiņš par saviem psiholoģiski smagajiem darba pienākumiem, bet jāiemācās samierināties. Katrās bērēs ir saskarsme ar aizgājēja sērojošajiem tuviniekiem, kas gaida arī mierinošus vārdus. Skumji, ja reizēm cilvēki nevalda par emocijām un uzbrukošā tonī pieprasī izdarīt to, kas neietilpst kapu pārzīņa pienākumos.

Savukārt kapu kultūru, kas saistīta ar kopīnu aprūpēšanu, Jānis Znotiņš Līvānos vērtē kā ļoti augstu. Vērojama pat sacensība, — kurš savu pierīgo kopīnu sakopis vairāk. Jaunajā kapsētā vairāk viss standartizēts, kopīnas rindojas pēc plāna. Vecā veidojusies stihiiski, izskatās kā parks. Tājā daļā, kur apbedī venticibniekus, apkārt kopīnām ierīkoti žogi, dažviet tik blīvi, ka nevar izspraukties garām. Jaunajā kapsētā netiek ļauta atsevišķu iežogojumu veidošana. Teritoriju var iezīmēt ar dzīvzogu, ar apmālītem.

□ □ □

Esam izstaigājuši kapus un briodi pakavējušies tajā īpašajā līvāniešu pasaulē, no kurās viņi vairs nepārnāks. Mūža māju pārzini Jānis Znotiņš rūpīgi aizver vārtus un dodas tālākajās darba gaitās — rūpēties par aizgājēju mieru.

Cik nopelna pedagogs?

Policisti, izglītības darbinieki, mediku prasa algas palielinājumu, bet sabiedrība dalās divās nometnēs. Vieniem, kuri strādā vēl zemāk apmaksātos amatos vai pat vispār palikuši bez darba, liekas, ka minēto kategoriju darbiniekiem nebūtu pamata ūzdoties. Citiem, kas privātfirmās, valsts augstākajās institūcijās, bankās vai biznesā saņem divkārt, triskārt un vairākkārt lielākas algas, pedagogu atalgojums šķiet vienkārši smiekliņš. Istenībā šī sabiedrības daļa pat neiedziļinās, kā mūsdienu ekonomiskajā vidē klājas skolotājiem. Ar jautājumu paskaidrot, cik nopelna skolotāji, «Novadnieka» redakcijā pēdējā laikā griezušies vairāki lasītāji.

Rajona izglītības pārvaldes vadītājs Andrejs Zagorskis atbildēja, ka pedagogu algu lielumu reglamentē likuma «Par pašvaldībām» 82.1. pants, kā arī Ministru kabineta 2008. gada 4. augusta noteikumu nr. 622 «Grozījumi MK 2004. gada 24. augusta noteikumos nr. 746 «Pedagogu darba samaksas noteikumi» 8.1 punkts.

Vadoties no valsti noteiktās kārtības, skolu direktori un viņu vietnieku atalgojums ir atkarīgs no skolēnu skaita mācību iestādē. Andrejs Zagorskis, komentējot direktori darba samaksas lielumu, piebilda, ka ar Ministru kabineta rīkojumu noteikta arī piemaksas par darba kvalitāti. Šī piemaksas attiecībā uz visiem direktoriem noteikta 10 procentu apmērā no kopīgā alga fonda, savukārt tās sadalīšanai ar rajona padomes lēmumu izveidota komisija. Vadoties

Izglītības iestāžu (izņemot augstākās izglītības iestādes un koledžas) vadītāju, viņu vietnieku un struktūrvienību vadītāju zemākās mēneša darba algas (algas likmes)

Izglītības iestādes vadītājs izglītības iestādē, kurā ir šāds valsts finansēto izglītojamo skaits:	Zemākā mēneša darba alga (algas likme) latos
1201 skolēns un vairāk	854
no 1001 līdz 1200	816
no 801 līdz 1000	782
no 601 līdz 800	738
no 401 līdz 600	695
no 251 līdz 400	664
no 151 līdz 250	645
no 101 līdz 150	626
līdz 100	612

Izglītības iestādes vadītāja vietnieks Zemākā mēneša darba alga (algas likme) latos

Izglītības iestādes vadītāja vietnieks izglītības iestādē, kurā ir šāds valsts finansēto izglītojamo skaits:	Zemākā mēneša darba alga (algas likme) latos
1201 un vairāk	598
no 1001 līdz 1200	578
no 801 līdz 1000	554
no 601 līdz 800	539
no 401 līdz 600	503
no 251 līdz 400	500
no 151 līdz 250	494
no 101 līdz 150	491
līdz 100	479
Struktūrvienības vadītājs izglītības jomā	470

Interesu izglītības iestādēs izglītojamo skaitam piemēro koeficientu 0,5.

no īpaši izstrādātiem kvalitātes kritērijiem, tiek nemti vērā dažādi radītāji, piemēram, skolas sagatavošana jaunajam mācību

Šajā tabulā redzams skolēnu skaits rajona vispārizglītojošajās skolās (uz šī gada 4. septembri)

Aizkalnes pamatskola	37
Draudnieku pamatskola	97
Gailīšu pamatskola	31
Galēnu pamatskola	95
Jaunsilavas pamatskola	104
Jersikas pamatskola	91
Pelēču pamatskola	68
Preiļu 1. pamatskola	622
Priekuļu pamatskola	69
Rimcānu pamatskola	32
Rožupes pamatskola	97
Rušonas pamatskola	76
Salas pamatskola	55
Silajānu pamatskola	50
Sīļukalna pamatskola	56
Sutru pamatskola	65
Vanagu pamatskola	47
Vārkavas pamatskola	64
Livānu 1. vidusskola	694
Livānu 2. vidusskola	275
Preiļu Valsts ģimnāzija	303
Preiļu 2. vidusskola	352
Aglonas vidusskola	228
Riebiņu vidusskola	194
Rudzātu vidusskola	127
Vārkavas vidusskola	129
Preiļu rajona vakara (maiņu) un neklātienes vidusskola	156
Livānu novada vakara (maiņu) vidusskola	116

gadam, piedalīšanās sportā, olimpiāžu norise skolā un citi. Kvalitātes ikmēneša piemaksas direktoriem ir robežas vidēji no 36 līdz 90 latiem. Tāpat skolu direktoriem ir noteikts atļautais mācību stundu skaits — 12, par ko arī paredzēta samaka.

Savukārt skolotāju alga, kas tika paaugsti-

nāta, sākot ar šī gada 1. septembri, ir atkarīga gan no darba stāža, gan no likmes un ciem faktoriem, tāpēc pedagogu atalgojumā situācija ir dažāda. Skolotājam ar 10 gadu darba stāžu darba alga par vienu likmi noteikta 350 latu apmērā pirms nodokļu nomaksas. Vienu likme nozīmē 21 kontaktstundu nedēļā, kā arī divas stundas mājasdarbu labošanai. Pedagojiem, kuriem darba stāžs ir mazāks, arī atalgojums zemāks. Bez tam daudzu priekšmetu skolotājiem lauku skolās stundu skaits ir mazs, un pilna likme nesanāk. Savukārt atsevišķās lielākajās skolās skolotāju trūkuma dēļ daži pedagogi strādā pusotru un vairāk likmes, bet citu priekšmetu skolotājiem likme nesanāk un jādodas papildus darba meklējumos uz kaimiņu skolām. Šajā mācību gadā studējošajiem pedagojiem, kā arī tiem, kas māca valodas un eksaktos priekšmetus, ir iespēja pieteikties un saņem ES stipendiju. Skolas ietvaros skolotājiem iespējams saņemt piemaksu par kvalitatīvi veiktu darbu, piemaksas saņem arī mācību priekšmetu metodisko apvienību vadītāji.

Diskusiju vietā par to, vai pedagojiem ir lielas vai zemas algas, pareizāk būtu diskutēt par to, kāpēc mūsu valstī joprojām nav izstrādāta gradācija, kas noteiktu darbinieka samaksu un pakāpšanos pa karjeras kāpnēm atbilstoši viņa izglītībai, profesionālajām spējām un ieguldījumam sabiedrības kopīgajā lietā. Pašlaik ir daudz tādu darba vietu, kur cilvēkam arī bez attiecīgas izglītības vien par pasēdēšanu padomes sapulcē, «uz galviņas» sanāk pa tūkstotim vai vismaz pāris simti latu, — daudzreiz vairāk nekā citviet par garīgās energijas un savu zināšanu atdevi mēneša garumā.

«Domdaris» — skolu pašpārvalžu līderiem

31 skolēnu pašpārvalžu līderis no 22 rajona izglītības iestādēm pulcējās rajona bērnu un jauniešu centrā uz divu dienu nodarbibām «Domdaris».

To laikā ar jauniešiem kopā sprieda un diskutēja lektore Ausma Pastore, pārrunājot tēmas par sadarbību pilsoniskajā sabiedrībā, par pilsonisko līdzdalību, toleranci, daudzveidības vērtību, par apāļgalda un paneļdiskusiju organizēšanu, vadītāja lomu, par diskusiju vai sapulču stadijām. Pirmās dienas vakarā notika radošas aktivitātes. Jaunieši devās aklajā pārāgājienā «Aizej tur, nezin kur», kura laikā, izpildot dažādus uzdevumus, nonāca pie Preiļu parka kapelas. Tur skolēnus sagaidīja un

ar interesantu stāstijumu ieintrēģēja Preiļu vēstures un lietišķas mākslas muzeja darbinieks Alekanders Čerpavskis. Tālākā vakara un nakts daļa bija piepildīta ar aizraujošām dejām, spēlēm un spoku stāstiem.

Seminārā otrās dienas noslēgumā jaunieši uzrakstīja savus ie-spaidus un viedokļus par redzēto, dzirdēto, izjusto. Lektore Ausma Pastore, uzslavēja jauniešus par labi veiktu uzdevumu. Par nodarbibām atzinīgi izteicās arī paši skolēni. Lūk, skolēnu vērtējumi: «Es ieguvu pieredzi kā diskusijas līderes. Tas man bija kaut kas patiešām jauns. Pasākums bija simtprocentīgi izdevies. Gan lektore, gan mēs paši bijām tik forši un atraktīvi cilvēki. Priecājos, ka paspēju iepazīties ar tik daudziem

un unikāliem cilvēkiem, guvu liepu pieredzi grupu darbā. Vija Struka no Riebiņu vidusskolas»; «Interesants pasākums. Ieguvu jaunas zināšanas, pieredzi, — strādājot grupās, jaunus kontaktus. Visvairāk patika mūsu saliedētība, grupu diskusijas un pašu vadītās aktivitātes. Ja būtu iespēja, brauktu vēlreiz. Interesants bija lekciju vadišanas stilis, kas visam piešķira rozinīti. Inta Valaine no Aglonas vidusskolas»; «Pasākums izdevies. Guvu pieredzi diskusiju vadīšanā un organizēšanā. Iepazinu daudz cilvēku un kolosāli pavadīju laiku. Deniss Mihejevs no Livānu 1. vidusskolas». Līdzīgas atzinās izteikuši arī citi nodarbibā līderi.

Savukārt rajona bērnu un jauniešu centra direktores vietniece

● Skolu pašpārvalžu līderu semināra dalībnieki kopā ar organizatoriem.

Ilga Peiseniece izteica pateicību

rajona skolām par atsaucību un

Riebiņu novada Kastīres bibliotēkas lasītāja panākumi

Erudīcijas konkursa bibliotēku lasītājiem «Meklē un atrodi datu bāzē letonika.lv!» trešajā kārtā par uzvarētāju pamatskolēnu ligā kļuvis Riebiņu novada Kastīres bibliotēkas lasītājs Arturs Livmans.

Kopumā Preiļu rajonā konkursā iesaistījušies 119 dalībnieki no 15 bibliotēkām. Kā informēja valsts aģentūras «Kultūras informācijas sistēmas» sabiedrisko atiecību speciāliste Ilma Elsberga, īpašu uzslavu par dalībnieku ie-saistīšanu pelnījušas Vārkavas novada Upmalas, Vārkavas pagasta Vārkavas, Līvānu novada Rožupes un Jaunsilavas bibliotēkas, kā arī Preiļu galvenā bibliotēka. Arī no Kastīres bibliotēkas konkursā ar

lieliskiem rezultātiem piedalās liels dalībnieku skaits — gan bibliotekāre, gan lasītāji dažādās vecuma grupās. Kastīres bibliotēka iepriekšējā letonika.lv erudīcijas konkursā ieguva atzinību kā aktīvākā bibliotēka, un tās vadītāja Silvija Kotāne saņēma celzīmi pieredes braucienam uz Helsinku bibliotēkām.

Arturs Livmans ieguvis maksimālo punktu skaitu ne vien trešajā kārtā, bet arī visu kārtu kopvērtējumā, līdz ar to viņam ir pamatas cerības piedalīties reģionālajā finālā, un iespēja pretendēt uz galveno balvu bibliotēku lasītāju konferencē.

Konkursu «Meklē un atrodi datu bāzē letonika.lv!» rīko valsts aģentūra «Kultūras informācijas sistēmas» un sabiedrība «Tilde»,

lai stāstītu iedzīvotājiem par jauno saturu bibliotēkās un rosinātu izmēģināt pieejamos resursus, informē Ilma Elsberga. Pirmais šāda veida konkurss bibliotēku lasītājiem, kam atbildes jāmeklē letonika.lv, aizsākās pirms trim gadiem. Atsaucība bija ļoti liela, īpaši pagastos un mazpilsētās. Šogad konkursam starts tika dots 15. septembrī. Vienīgais nosacījums tā dalībniekiem — jābūt reģistrētam kādas bibliotēkas lasītājam, jo, lai sameklētu atbildes, jādodas uz savu bibliotēku.

Konkursa trešajā kārtā atbildes iesūtījuši vairāk nekā pusotrs tūkstotis lasītāju no visiem Latvijas rajoniem. Konkurence šogad ir savādāka nekā citus gadus — sa-censības notiek četrās ligās: pamatskolēnu, vidusskolēnu, pieau-

gušo bibliotēkas lasītāju, bibliotekārū ligās, un katram ir iespēja sacensties ar sev līdzīgiem. Arī galvenā balva šoreiz nebūs viena, bet veselas 16 — fotoaparāti un mūzikas atskanotāji.

Kā informēja Preiļu galvenās bibliotēkas vadītāja Ināra Batarāga, bibliotekāru konkurencē otrajā kārtā labāko rezultātu ieguva Preiļu galvenās bibliotēkas bērnu literatūras nodaļas bibliotēkāre Irēna Krasnā.

Ināra Batarāga arī pastāstīja, ka konkursa Latgales reģiona kārtā decembra sākumā risināsies Preiļu bibliotēkā.

Letonika.lv ir visvairāk izmantotā datu bāze bibliotēku lasītāju vidū. Tādēļ v/a «Kultūras infor-

mācījās sistēmas» un elektroniskā resursa izstrādātājs SIA «Tilde» publisko bibliotēku attīstības projekta «Trešais tēva dēls» ietvaros ir noslēguši vienošanos, kura paredz, ka no šī gada 1. septembra datu bāze letonika.lv brivi pieejama visās 874 Latvijas pašvaldību publiskajās bibliotēkās. Letonika.lv ir uzzīju un tulkošanas interneta pakalpojums, kas aptver plašas digitālās encik

Kopīgs dzīves gājums 50 gadu garumā

Pie mājas, kurā aizritējusi ANSPO-KU GIMENES — VERONIKAS un STĀNISLAVA — mūža lielākā daļa, preti rudens vējiem sīksti turas ābele. To pirms gadiem četrdesmit pie savas jaunās mājas Preilos iestādiši abi dzīvesbiedri. Ābele sazarojuši un sakuplojusi, savus kopējus ik gadus iepriecinājusi ar balto ziedu rotu, rudeņos — ar āboliem, ziemā aizsargājusi no vējiem. Varbūt spēkus smēlusiies no stiprajiem cilvēkiem, kas audzinājuši meitas, pēc tam auklējuši mazmeitas, strādājuši, kopuši un rūpējušies par savu ģimenes ligzdiņu, un roku rokā šajā mājā aizstaigājuši līdz zelta kāzām. 7. novembrī abi dzīvesbiedri atskatījās uz 50 milēstībā un saticībā aizvadītiem gadiem. Tieši kāzu gadadienā abus dzīvesbiedrus apciemoja arī «Novadnieka» žurnālisti.

Padomju laikos 7. novembris bija liela svētku diena, tā sauktās oktobra revolūcijas gadadiena. Šajā datumā bija brīvdienas, pilsētās notika demonstrācijas un mitiņi, kurās obligātā kārtā, slavinot padomju iekārtu, vajadzēja piedalities ne vien vadīšiem darbiniekim, bet arī vienkāršiem strādniekiem. Kopā ar saviem darbabiedriem tajā tālajā 1948. gada dienā svētku gājienā piedalījās arī jauniņi spirta rūpniecības strādnieki — Veronika un Stānislaus, kuru laulība oficiāli bija reģistrēta septembra beigās. Bet pēc gājienas, vakarā pulksten septiņos Preļu baznīcā notika viņu laulības. Tieši šo dienu ģimene arī uzsakata par savu isto kāzu dienu, un vēl šodien atceras gan to, ka salaujāja mācītājs Vučāns, gan to, ka abās kāzu dienās spīdēja saule, gan savus ciemiņus, gan kāzu braucienu. Veronika bija Preļu meitene, dzīvoja Tiltiņu mājās tūlit aiz pilsētas. Kāzas bija pie viņas vecākiem un arī «otrajā galā» — ligavaiņa mājās tagadējā Rušonas pagastā.

Stānislaus bija vidējais savā deviņu brāļu un māsu ģimēnē, divi vecākie brāļi krita karā, agri sācis strādāt, lai palīdzētu uzturēt kupoļu saimi. Veroniku tautās pavadija brālīs un māsa.

Dzīvojām saderīgi, par savu kopīgo mūža gājumu šodieni saka Veronika. Par rakstu saderību vai nesaderību nebija laika ne spriest, ne analizēt, kā tas pieņems mūsdienu jaunajās ģimenēs. Viņi viens otrs bija noskatījuši darbā — spirta rūpniecībā, il-

● Veronika un Stānislaus Sondori 1948. gada 7. novembrī, dienā, kad viens otram deva uzticības zvērestu.
Foto no Sondoru ģimenes albuma.

gi draudzējušies līdz kāzām, labi iepazinuši viens otru. Strādāt vajadzēja daudz un smagi. Šajā neparastajā vietā — spirta ražotnē abiem aizritēja daudzi gadi. Spirta ražoja no graudiem, no kviešu miltiem, no kartupeļiem, bija jāpārķina viss process gan ieesalīcā, gatavojot graudus, gan raudzētāvā, rūpējoties par raugu. Atmiņā palikušas gan 900 litru lielās mucas, gan no dabiskajām izejvielām gatavotā spirta stāprums — 88 grādi, gan loti smagās vasaras, kad vajadzēja Znotiņu kūdras purvā ar rokām pārcilāt tonnām kūdras briķešu, ar ko rūpniecību kuriņāja. Bet alkohols nevilināja ne vienu, ne otru, Veronika bija atturībniece, bet Stānislavam pietika rakstura pēc vienas glāzītes nākamajai pateikt nē.

Turpmākajos gados Veronika iekārtojās par sanitāri slimīcas bērnu nodaļā, Stānislaus — organizācijā, kas cēla fermas un mājas, vēlāk — kolhozā. Viņš strādāja kokmateriālu sagatavošanā, celtniecībā. Abi audzināja savas meitas — Ritu un Ligu, kopīgi pārdzīvoja smago zaudējumu — dēļiņa nāvi pāris dienas pēc dzemēdibām. Cēla savu jauno māju. Vieni no pirmajiem

● Dzīvesbiedri savā kāzu 50. gadadienā. Foto: A. Šņepsts

Varakļānu ielā. Apkārt bija ganības un plavas, tāpēc, arī būdami pilsētnieki, ilgi turēja govi, un arī tagad atrod laiku gan dārziņa apkopšanai, gan arī rukšu un visu audzēšanai, kas pāpildina ģimenes budžetu. Palidzējuši meitām sagādāt savus dzīvokļus. Kā jau daudziem viņu paaudzes cilvēkiem, arī Veronikas un Stānislava krātie ietaupījumi līdz ar neatkarības atgūšanu pārvērtās nieka latos. Bet viņi pārāk neskumst. Galvenais, ka ir labi bērni, ka izdevies kopīgi nodzīvot līdz zelta kāzām, ka bijuši uzticīgi viens otram dotajam soliņumam altāra priekšā. Tagad gan galvenais darītājs ir Stānislaus, jo Veronikas spēki gājuši mazumā. Tāpēc jaunākās no četrām mazmeitīnām auklēšanu vairs nevarot uzņemties, bet visas trīs lielākās vecvečāku mājās arī uzaugušas. Vecākajām — rīdziniecēm Vitai un Kristīnei jau pašām savas ģimenes, Lauma mācās 3. klasē, bet Laimipai vēl tikai divi gadiņi. Visi — lielie un mazie — vienmēr ar prieku un labprāt ciemojas šajās mājās, kur papilnam vecāku un vecvečāku mīlestības, kur pietiek arī darbiņu — vagas izravēt, pukū dobes apkopt, kopā ar vectēvu našķoties no kupla-

jiem ērkšķogu krūmiem. Vecmāmiņa mazbērnus sagaida ar garšīgiem speķa raušiem un citiem gardumiem, jo agrākos gados daudzreiz bijusi arī godu saimniece un prot gatavot garšīgus ēdienus. Baltumā ar vecās ābeles ziediem istabās sacenšas Veronikas daudzīe smalkie tamborējumi — sedziņas, pārklāji. Tādus devusi arī meitām un mazmeitām pūrā, arī pašaustās segas un galdautus. Tikpat labi viņai klausīsies adāmadatas, tāpēc visiem ģimenes locekļiem rokas vienmēr sildījuši māmuļas adītie cimdi.

Aizvadītajā sestdienā Veronika un Stānislaus svinēja zelta kāzas. Par goda vedēju bīja lūgts Stānislava vecākais brālis, kas «jaunos» aizvīzīnāja līdz Preļu baznīcā, kurā notika zelta pārim veltīta Mise. Pēc tam ciemiņi pulcējās pie mielasta galda, svinot skaistos svētkus mīlestībai, uzticībai, saderībai, savā vienkāršībā tik skaistajai ģimenei.

Savukārt žurnālisti, sveicot zelta kāzas, Sondoru ģimenei dāvināja «Novadnieka» abonementu nākamā gada pirmajiem trijiem mēnešiem.

L.Rancāne

Jau nākamgad lauksaimniekiem būs jāievēro savstarpējās atbilstības pārvaldības prasības

Zemkopības ministrija izstrādājusi grozījumu projektu Ministru kabineta noteikumos «Kārtība, kādā piešķir valsts un Eiropas Savienības atbalstu lauku attīstībai — vides un lauku ainavas uzlabošanai», ko oktobra nogalē izsludināja valsts sekretāru sanāksmē.

Grozījumu projekts paredz, lai pretendētu uz atbalstu Latvijas lauku attīstības programmas 2007. — 2013. gadam otrās ass «Vides un lauku ainavas uzlabošana» pasākumos, lauksaimniekiem papildus līdz šim noteiktajām prasībām, sākot jau ar 2009. gadu, būs jāievēro arī savstarpējās atbilstības pārvaldības prasības. Savstarpējās atbilstības pārvaldības prasības ir ietvertas Ministru kabineta noteikumos «Grozījumi Ministru kabineta 2007. gada 17. aprīļa noteikumos nr. 269 «Kārtība, kādā tiek piešķirts valsts un Eiropas Savienības atbalsts lauksaimniecībai tiešā atbalsta shēmu ietvaros»». Noteikumu projektā iekļauti nosacījumi par savstarpējās atbilstības prasību noteikšanu.

Grozījumi paredz noteikt atbalsta maksājumu apmēru pasākuma «Agrovides maksājumi» apakšpasākumos «Buferjoslu ierīkošana» un «Lauksaimniecības dzīvnieku ģenētisko resursu saglabāšana» atbilstoši Eiropas Komisijas lēmumiem par valsts atbalsta šiem apakšpasākumiem saskaņošanu.

Rudens zelta varavīksne

Nē, piecdesmit gadi nav tā vienkārši aizgājuši vai aizskrējuši vēja spārniem. Piecdesmit gadi ir skaisti kopā nodzīvoti. Un katram gadam bijuši savu gadalaiki: pavasari, vasaras, rudenī un ziemas. Tikai katram gadam savādāki.

1958. gada rudeni ARTEMIJS un KIRIAKIJA SERKOVI no Riebiņu novada atceras sevišķi spilgti. Šajā rudeni viņi svinēja savas kāzas. Un laiks kā uz pasūtījuma — skaists un jauks. Kāzas bijušas lielas, ar daudziem ciemiņiem. Bet pirms tam jaunieši iepazinušies ballē — tuvējā Radopoles pagastā, kādu gadu draudzējušies, iepazinuši viens otru un tad Lomu ciema padomē 27. septembrī reģistrējuši savu laulību.

Kā dziedājuši un dancojuši Serkovu kāzās, atceras arī viņu tuvējā kaimiņi Anastasijas kundze. Viņa visvairāk priecājusies par jauniņu Kiriakiju, kas kļuvusi ne tikai par jauno kaimiņeni, bet arī par labu draudzeni. Ligavu ātri pieņemuši arī ligavaiņa vecāki, jo viņa bijusi draudzīga un loti čakla.

Artemijs un Kiriakija izaudzinājuši divus dēlus un meitu, nu jau sagaidīti četri mazbērni. Kā atzina zelta pāris, vienmēr ir gribējies, lai būtu sava māja, tāpēc liels darbs ieguldīts tās celtniecībā. Būvējot māju, bija jāizbūda gan dažādas grūtības, tostarp arī pagaidu dzīvošana pielāgotā pirtīņā. Abi strādājuši kolhozā. Arī šobrīd pašiem sava saimniecība, kur tik daudz darbu, ka spēj tik visus padarīt. Un, kamēr var, kāpēc lai to nedarītu, uzsvēr Serkovu pāris.

Šī gada 4. oktobrī Riebiņu novada domes telpās draugu un

● Zelta pāris — Artemijs un Kiriakija Serkovi.

mīloto cilvēku pulkā, svinot piecdesmit gadu kāzu jubileju, pāri nodzīvotajiem gadiem skaistu loku lieca zelta varavīksne. Viesi dāvāja ziedus, vēlēja veselību un dzīvesprieku arī turpmāk.

M.Litauniece,
Riebiņu novada dzimtsarakstu nodalas vadītāja

Preiļu vesticībnieku dievnamam iesvētīts zvans

● Preiļu vesticībnieku draudzes dievnama jaunajam zvanam ir sava balss, kas atbilst notij re. To, pagatavojot atbilstošu metāla sakausējumu, panākuši zvana izgatavotāji Maskavā.

Pagājušajā svētdienā, 2. novembrī, Preiļu vesticībnieku draudzes lūgšanu namā pulcējās ne tikai daudz ticīgo, bet arī sabiedrības pārstāvji. Svinīgā dievkalpojuma laikā šeit tika iesvētīts dievnama tornī nesen uzceltais un nostiprinātais jaunais zvans. Draudzes loceklīm tas bija ilgi gaidīts un priečīgs notikums. Par to tuvāk pastāstīja draudzes priekšsēdētāja Lukija Krūze un draudzes padomes locekle Irina Šelkovaja.

Preiļu vesticībnieku draudzes lūgšanu nams tīcīgajiem durvis vēra pirms 12 gadiem. Visu šo laiku tikusi lolota cerība savākt lidzekļus, izgatavot un dievnama tornī uzstādīt lielu un skaistu zvanu, kas draudzei piederigos sauktu uz dievkalpojumiem, iezīmētu svētkus un plašā apkārtnei ar dzidrām skaņām vēstitu, ka Dieva vārds tiek uzsklausīts un pieņemts.

«Visus šos gadus, kopš iesvētītis dievnamā, mums nācās iztikt ar pavismānību zvanu. To savulaik uzdāvināja draudzes loceklis, uzņēmējs Viktors Solovjovs. Būtībā baznīcas zvans ir aicinājums uz Dievu, tas ir ļoti nozīmīgi ikvienā draudzē,» teic Lukija Krūze. «Tāpēc draudzes loceklī sapņoja par brīdi, kad būs iespējams iegūt un uzstādīt lielu un skanigu zvanu. Tas gan izrādījās pietiekami ilgs un sarežģīts process. Pirmkārt, zvana izgatavošana ir dārga. Otrkārt, Latvijā nav neviens rūpnicas vai uzņēmuma, kur baznīcu zvanus gatavotu. Ir gan kāds uzņēmums Liepājā, bet tur gatavo zvanus, kas noderīgi vienīgi kapsētās. Baznīcu zvaniem nepieciešams ļoti specifisks metāla sakausējums, kas mūsu valstī nav pieejams.»

Lai iegūtu vēlamo zvana *balsi*, nepieciešamas zināšanas. Piemēroti speciālisti ar interneta starpniecību tika saņemēti Maskavā. «Ja es būtu mazliet jaunāka un draugos ar kompjūteru, droši vien kontaktus atrastu pati. Man palidzēja mazmeita, viņa sameklēja un iedeva adreses, kontaktārpus,» stāsta Krūzes kundze. «Iespēju bija daudz, bet kopā ar draudzes padomi izvēlejāmies izdevīgāko variantu, kur izgatavojamā zvana izmēri pilnībā atbilda mūsu finansiālajām iespējām. Pie tam, ja mēs gribētu lielāku un smagāku zvanu, nāktos pārbūvēt zvanu torni, jo tas nav paredzēts pārāk lielai slodzei.»

Lēmums par zvana pasūtīšanu drau-

● Zvanu iesvētīja draudzes garīgais skolotājs, tēvs loans (attēlā pa labi). Svētku dievkalpojumā kopā ar draudzi bija arī pašvaldības pārstāvji, tajā skaitā Preiļu novada domes priekšsēdētājs Aldis Adamovičs.

dzes padomē tika pieņemts pagājušā gada decembrī. Pateicoties draugiem vesticībnieku draudzē Maskavā, šī gada 31. janvārī ar Maskavas firmu tika noslēgts līgums, bet jau aprīlī pasūtījums bija izpildīts. Vairākus mēnešus ilgusi dokumentu kārtotāgan Krievijas, gan Latvijas dažādās institūcijas, lai saņemtu nepieciešamās atlaujas izgatavotā baznīcas zvana nogādāšanai pāri robežai.

Izgatavotais zvans sver 250 kilogramus. Tā augstums ir 78 centimetri, bet iekšējais diametrs — 76 centimetri. Zvana ārpusi rotā četrās ikonas. Uz tām attēlots Pestītājs, Dievmāte, svētais Nikolajs un vesticībnieku krusts. Iegrāvēts arī uzraksts, kas vēsta, ka zvana īpašnieks ir Preiļu vesticībnieku draude, kā arī gadskaits — 2008.

Lukija Krūze visu draudzes ticīgo vār-

dā teic viissrīnīgāko paldies tiem labajiem cilvēkiem, kuri palīdzējuši. Viens no tiem ir Aleksandrs Jakovjevs no SIA «Automobilists», kas dievnama zvanu no Maskavas nogādāja Preiļos, neprasot par to ne santīmu. Pateicības vārdi arī celtniecības speciālistiem Vasilija Zaceva vadībā, kuri palīdzēja zvanu uzcelt vairākus desmitus metrus augstajā dievnama tornī smailē, kā arī daudziem citiem brīvprātīgajiem palīgiem.

Lukija Krūze un Irina Šelkovaja Preiļu vesticībnieku draudzes ticīgo vārdu pateicībā ar visiem ziedotājiem, kas piedalījās lidzekļu vākšanā dievnama zvana izgatavošanai. Vislielāko finansiālo palīdzību sniegusi Preiļu novada dome, piešķirot 2618 latus. Individuālie ziedotāji savākuši kopā 3565 latus.

L.Kirillova

14. novembris — Pasaules diabēta diena

Pasaules diabēta diena ir pasaules mēroga globāla kampaņa sabiedrības informēšanai par cukura diabēta pazīmēm, riska faktoriem, komplikācijām un ārstēšanas iespējām. Pasaules diabēta diena pasludināja Starptautiskā Diabēta federācija 1991. gadā, un to atzīmē 14. novembrī — viena no insulīna atklājējiem Frederika Bantinga dzimšanas dienā.

Latvijā Pasaules diabēta dienas pasākumus uzsāka rīkot Latvijas Diabēta asociācija 1993. gadā — tūlīt pēc tās dibināšanas. Latvijas Diabēta asociācija ir Starptautiskās Diabēta federācijas biedre kopš 2004. gada.

2006. gadā Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) ģenerālā assambleja pieņēma rezolūciju, kurā teikta, ka «cukura diabēts ir hroniska, invalidizējoša un dārgi ārstējama slimība, kas saistīta ar būtiskiem cukura diabēta sarežģījumiem, kas izraisa no pietru risku ģimenēm, valstīm un visai pasaulei», tāpēc 14. novembrī pasludināts par ANO Pasaules diabēta dienu. Pirma reizi hroniskas slimības izraisīti draudi pielidzināti infekcijas slimību izraisītām epidēmijām, tuberkulozei un HIV/AIDS.

Pasaules diabēta dienai katru gadu tiek noteikta cita tēma. Šogad tā ir «Atcerieties cukura diabēta brīdinošās pazīmes!».

Nemot vērā cukura diabēta izplatības straujo palielināšanos, katram mūsdienu cilvēkam būtu jāzina cukura diabēta pazīmes jeb simptomi. Savukārt, cukura diabēta pacientiem jāzina hipoglikēmijas, hiperglikēmijas, izplatītā cukura diabēta komplikāciju pazīmes.

Diabēta dienas logo ir gaišzils aplis. Tas daudzām tautām simbolizē dzīvi un veselību. Gaišzilā krāsa ir debesis, kas vieno visas nācijas un vienlaikus tā ir ANO karoga krāsa. Aplis simbolizē cukura diabēta ārstēšanā un diabēta pacientu aprūpē iesaistīto cilvēku pienotību, vēršoties pret diabēta epidēmiju. Tikai kopīgiem spēkiem, aktīvi iesaistoties cukura diabēta pacientiem, viņu ģimenēm, ārstiem, medicīnas māsām, farmaceitiem, sociālajiem darbiniekim, psihologiem, apvienojot valsts un privāto partneru resursus, iespējams ierobežot cukura diabēta izplatību un samazināt šīs slimības negatīvo ietekmi uz individuālo cilvēku likteņiem un valsts attīstību.

Pēc Starptautiskās Diabēta federācijas ierosinājuma visā pasaulei 14. novembrī īsteno akciju — izgaismo celtnes, tiltus, dažādus citus objektus ar zīlu gaismu. Iedzīvotāji aicināti 14. novembrī iededzināt zīlu sveci vai zīlu lukuturīt savas mājas logā vai darba vietā.

Pasaulei ar cukura diabētu slimī vairāk nekā 246 miljoni cilvēku. Latvijā ir 54 000 cukura diabēta pacienti (3636 — pirmā tipa cukura diabēta pacienti, 49 707 — otrā tipa diabēta pacienti, 15 000 ārstēšas ar insulīnu preparatiem). Saslimībā ar diabētu pieauga visā pasaulei, ari Latvijā. Katru gadu Latvijā vairāk nekā 7000 cilvēku nosaka diabēta diagnozi. Saslimībās pieauguma cēloni ir populācijas novecošanās, mazkustīgs dzīvesveids un neveselīga uztura ieradumi. Domājams, ka patiesībā cukura diabēta pacienti skaits Latvijā ir pat divas reizes lielāks, jo bieži vien diabētu diagnosticē novēloti.

Diabēts ir ceturtās vadošās nāves cēlonis. Pasaule katru minuti no cukura diabēta mirst seši cilvēki. Diabēts ir galvenais akluma cēlonis pieaugušajiem cilvēkiem un galvenais cēlonis kāju amputācijām, kas jāzīdara asinsvadu bojājumu rezultātā. Cukura diabēta pacientiem apakšstība amputāciju veic 25 reizes biežāk nekā vidēji populācijā. Cukura diabēts ir viens no galvenajiem cēloniem niero mazspējai, kuras ārstēšanā nepieciešama niero aizvietojoša ārstēšana un nieres transplantācija. Latvijā 55,5 procenti cukura diabēta pacientu konstatēta diabētiskā retinopātija (diabēta izraisīts acu tīklenes bojājums), 6,7 procentos konstatēta hroniska niero mazspēja, 1,3 procentos — aklums, 2,2 procentos veikta pēdas jeb kājas amputācija (Latvijas Cukura diabēta reģistra dati par 2007. gadu).

Diabēta ārstēšana ir dārga un komplikēta. Attīstītas valstis izdevumi, kas saistīti ar cukura diabētu, sastāda 10 procentus no veselības valsts budžeta. 60 procenti no šīm izmaksām ir izmaksas par diabēta komplikāciju ārstēšanu, ko varētu samazināt, nodrošinot diabēta pacientiem atbilstošu aprūpi, ārstēšanu un iespēju panākt labu diabēta kompensāciju. Bez adekvātas ārstēšanas un aprūpes pacienti ātri (5 – 10 gadu laikā) kļūst par invalidi un nepieciešamie izdevumi tikai pieaug.

Latvijas Diabēta asociācijā ikviens var saņemt informātīvus materiālus, padomus, ieteikumus un precīzu informāciju par diabēta ārstēšanas iespējām un diabēta pacienta tiesībām. Informācija un zināšanas var sniegt iespēju panākt labākus ārstēšanas rezultātus, labāku dzīves kvalitāti un saglabāt to ilgus gadus, dzīvojot aktīvu un pilnvērtīgu dzīvi.

Latvijas Diabēta asociācijas adrese: Kr. Barona ielā 133, Rīga, LV – 1012, tālrunis 6737823. E-pasts: latdiab@latnet.lv Adrese internetā: <http://www.diabets-asoc.lv>. Apmeklētājus asociācijā pieņem pirmdienās, trešdienās, piekt Dienās no pulksten 14.00 līdz 18.00 un sešdienās no pulksten 10.00 līdz 12.00.

Diabēta dienā bez maksas noteiks cukura līmeni asinīs

Kā informēja SIA «Preiļu slimnīca» diabēta kabineta medmāsa Rita Vilka, uzskaitē pašlaik ir 350 cukura diabēta (130 – pirmā tipa, 220 – otrā tipa) slimnieki.

Pasaules diabēta dienā — **14. novembrī** — Preiļu rājona iedzīvotājiem būs iespēja bez maksas noteikt cukura līmeni asinīs, saņemt informāciju par diabētu, pārbaudīt asinsspiedienu. Šī akcija notiks poliklīnikas trešā stāva vestībā, sākums pulksten 10.30.

Sagatavoja L.Rancāne

Trenējās jaunie šķēpmētēji

Divas dienas rajona bērnu un jauniešu sporta skolā bija iespēja papildināt zināšanas šķēpa mešanas tehnikā, mācīšanās metodikā, kā arī praktiski trenēties šajā sporta veidā. Šeit notika mācību — trenējumu nometne, kas tika organizēta sadarbībā ar Latvijas šķēpa mešanas metodisko centru.

Kā informēja rajona pieaugušo sporta darba koordinatore Dzintra Šmukste, tika saņemts Latvijas šķēpa mešanas metodiskā centra direktore Ineses Voitķevičas piedāvājums izmantot iespēju sporta skolotājiem un skolēniem iesaistīties trenējumu nometnē. Piedāvājums tika atbalstīts, un vairāki desmiti rajona skolēnu devās uz Preiļiem, lai apgūtu šķēpa mešanas tehniku un papildinātu teo-

rētiskās zināšanas šajā jomā. Kopā ar skolēniem uz trenējumiem bija ieradušies arī viņu sporta skolotāji. Dalībnieku atsaucība un ieinteresētība bija liela, jo nodarbinābas vadīja olimpiskais čempions Jānis Lūsis.

Dzintra Šmukste informēja, ka jau vairāku gadu garumā rajona sporta darba vadītājiem ir izveidojusies sadarbība ar republikas šķēpmētēju kustības pārstāvjiem, kas labprāt sniedz teorētisku un praktisku atbalstu, kā arī rada iespēju rajona skolēniem pārbaudīt savus spēkus, piedaloties republikas līmeņa sacensībās šķēpa mešanā.

● Nodarbinābas rajona jaunajiem šķēpmētējiem vada olimpiskais čempions Jānis Lūsis.

Noslēgušās skolu kausa izcīņas sacensības futbolā

Septembrī un oktobrī rajona bērnu un jauniešu sporta skolas stadionā risinājās futbola sacensības, kurās par uzvarētāju kausiem cīnījās rajona skolu komandas. Sacensības pierādīja, ka futbola spēle ir populāra visās vecuma grupās, un ka ar to aizraujas gan zēni, gan meitenes.

Vecākās grupas (1989./92. dzimšanas gads) meiteņu konkurenčē piedalījās spēlētājas no četrām skolām. Kausu ieguva Preiļu arovidusskolas komanda,

otro vietu izcīnīja Preiļu 2. vidusskolas, trešo — Preiļu Valsts ģimnāzijas futbolistes.

No zēnu komandām šajā grupā uzvarēja PVĢ futbolisti, otrajā vietā atstājot Aglonas vidusskolas komandu. Par trešo vietu finālā cīnījās Līvānu 1. vidusskolas un Riebiņu vidusskolas zēni. Pārsvaru guva līvānieši. Sacensības notika divās apakšgrupās, spēlē piedalījās komandas no astoņām skolām.

Vidējā vecuma meiteņu grupā (1993./94.) uzvarēja Salas pamatskolas komanda. Otra un trešo vietu attiecīgi ieguva Galēnu

un Vārkavas pamatskolu futbolistes.

Zēnu komandu skaits šajā vecumā grupā bija vislielākais, par kausu cīnījās 14 komandas, kas vispirms sacentās savā starpā trijās apakšgrupās. Finālā iekļuva futbolisti no Preiļu 1., Galēnu un Sīlukalna pamatskolas, no Aglonas un Līvānu 2. vidusskolas, no Aglonas internātividusskolas. Viens pretinieku ar panākumiem uzveica Preiļu 1. pamatskolas zēni, kas arī kļuva par uzvarētājiem. Otrajā vietā — Līvānu 2. vidusskolas, trešajā — Aglonas vidusskolas komandas.

Jaunākajā grupā (1995./96.) sacentās futbolisti no 11 skolām.

Spēles ritēja divās apakšgrupās. Finālā iekļuva Preiļu 1., Sīlukalna, Galēnu un Rušonas pamatskolas komandas. Par pirmo vietu sacentās Preiļu 1. pamatskolas un Galēnu pamatskolas zēni. Uzvaru izcīnīja Preiļu komanda. Savukārt par trešo un ceturtu vietu sacentās zēni no Rušonas un Sīlukalna pamatskolām, veiksme šoreiz bija rušoniešu pusē. Viņi mājup devas kā trešās vietas ieguvēji.

Visjaunākajā meiteņu grupā (1997./88.) par uzvarētāju kļuva Sīlukalna pamatskolas komanda.

Otrajā vietā — Preiļu 1. pamatskolas, trešajā — Salas pamatskolas futbolistes.

Zēniem šajā vecumā grupā bija jaiztur lielāka konkurence, jo par uzvaru cīnījās deviņas komandas. Spēles ritēja divās apakšgrupās, bet finālā par pirmo — otro vietu sacentās divas komandas no Preiļu 1. pamatskolas. Uzvarētāju gods pienācās pirmajai komandai. Trešo vietu finālā izcīnīja Rušonas pamatskolas futbolisti, ceturtajā vietā atstājot zēnus no Silājānu pamatskolas.

L.Rancāne

Līvānu sportists gūst uzvaru Latvijas čempionātā boksā junioriem

Oktobrī Daugavpilī notika Latvijas čempionāts boksā kadetiem un junioriem. Čempionātā piedalījās arī Līvānu sporta kluba «SKITS» pārstāvis, 1993. gadā dzimušais Kristaps Bulmeistars (svara kategorijā līdz 66 kilogramiem). Līvānu sportists kļuva par Latvijas čempionu boksā 2008. gadā. Neraugoties uz šo uzvaru, sporta kluba pārstāvji plāno nevis atpūsties, bet gan aktīvi piedalīties vēl vairākās citās sacensībās, kā arī paši organizēt sacensības Līvānos, informē sporta kluba «SKITS» prezidente Jeļena Kovči.

Minētajā svara kategorijā čempionātā piedalījās vairāki teicami sagatavoti sportisti, kas pazīstami kā godalgotu vietu ieguvēji Latvijas un Eiropas čempionātos. Neraugoties uz to, Kristaps Bulmeistars bija pietiekami meistarīgs un uzvarēja visās cīņās, kļūstot par Latvijas čempionu boksā.

Sporta kluba «SKITS» komanda aicina visus interesentus apmeklēt Latgales čempionātu, gaidīt aktīvus līdzjutējus, kā arī pateicas sponsoriem par sporta klubam sniegto atbalstu.

Sporta kluba «SKITS» pārstāvji

ir uzaicināti piedalīties arī profesionālā kikboksa un boksa turnīrā, kas notiks 15. novembrī Rēzeknē. Pieteikušies ir divi kikboksa turnīra dalībnieki — 1993. gadā dzimušais Sandis Sockis un 1989. gadā dzimušais Ingus Ruzdžiņš, kā arī viens boksa turnīra dalībnieks — 1988. gadā dzimušais Otto Kovči.

Sporta kluba «SKITS» trenera Josifa Kovči un viņa komandas turpmākajos plānos ietilpst dalība Eiropas kikboksa čempionātā, kas norītēs no šī gada 3. līdz 7. decembrim. Savukārt 19. decembrī sporta klubs «SKITS» kārtējo reizi organizēs Latgales atklāto kikboksa čempionātu Līvānos, sporta kluba telpās, kur sabrauks sportisti no visas Latvijas. Čempionāta organizatori plāno papildus sarīdot divas cīņas bez noteikumiem, boksa un šikodan karatē cīņas.

Sporta kluba «SKITS» komanda aicina visus interesentus apmeklēt Latgales čempionātu, gaidīt aktīvus līdzjutējus, kā arī pateicas sponsoriem par sporta klubam sniegto atbalstu.

Preiļu jauno džudisti starti

● Otrās vietas ieguvējs savā vecuma grupā Dāvis Pastars (otrais no labās).

2. novembrī Jelgavas sporta hallē notika Jelgavas pilsētas meistarsacīkstes džudo, kurās piedalījās arī 11 Preiļu jaunie džudisti. Turnīrā bija pārstāvētas Latvijas un Lietuvas džudo skolas. Sacensībās piedalījās daudzi Latvijas un Lietuvas speciģākie dalībnieki un tāpēc arī konkurence bija siva.

Pie godalgotām vietām savā vecuma un svara grupās tika Jānis Stepiņš (2. vieta) un Dāvis Pastars

(2. vieta). Piektajā vietā ierindojās Artūrs Bricis, Ilja Isaevs, Aivis Vagalis, Armands Višnevskis. Devītajā — Ilja Dekterovs, Ilja Martinovs. Meistarsacīkstes piedalījās arī Vitālijs Pavlovs, Germans Degterovs, Andrejs Umanec, tomēr šoreiz panākumi vieniem izpalika.

Nākamie starti Preiļu džudistiem būs starptautiskā mērogā, jau 15. novembrī Tartu notiks džudo meistarsacīkstes.

BALVU RAJONĀ

Par nelikumīgu robežas šķērsošanu aiztur piecus turkus

Vilakas robežsargi aizturējuši skaita ziņā lielāko robežpārkāpēju grupu.

Šī gada 25. oktobra rītā Valsts robežsardzes Vilakas pārvaldes Punduru robežapsardzības nodalas robežsargi sadarbiā ar Vilakas pārvaldes Kriminālizmeklēšanas dienesta amatpersonām un pagasta iedzīvotājiem pie autoceļa Kārsava — Baltinava aizturēja piecas personas. Valsts robežsardzes Vilakas pārvaldes amatpersonas konstatēja, ka minētās personas ir Turcijas pilsoni, kuri

nelikumīgi šķērsojuši valsts robežu ar mērķi strādāt Šengenas zonas dalibvalstis.

Visiem aizturētajiem — 1959., 1975., 1987. un diviem 1989. gadā dzimušajiem viriešiem sastāditi administratīvie protokoli pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 194.1. panta «Par valsts robežas tūšu nelikumīgu šķērsošanu», uzlikts naudas sods 250 latu apmērā katrai personai. Vēlāk Turcijas pilsoni caur Vilakas pārvaldes Vientuļu II kategorijas robežkontroles punktu nodoti Krievijas Federācijas robežsargiem, — informē Valsts robežsardzes Vilakas pārvaldes vecākā inspektore, pārvaldes priekšnieki palīdze Daina Korjejeva. Tas, ka pēc Latvijas iestāšanās Eiropas Savienībā palielināsies nelegālo robežpārkāpēju skaits, jau tika prognozēts.

No filca gatavotas somas

Interesantas somiņas no filca pagatavojuši Balvu mākslas skolas audzēkne Santa Balule. Filcēšana jeb vilnas velšana ir māksla, ko no senām dienām praktizē Viļusāzijas iedzīvotāji. Pašlaik tā nākusi modē arī mūsu platumā grādos. No filca var pagatavot ceppures, somas, šalles, lelles, piekariņus, dekoratīvus ziedus, piespraudes, pat gredzenus un mantījas Ziemassvētku eglitei. Pastādivas filcēšanas tehnikas — sausā filcēšana un slapjā. Lai pagatavotu visas šīs skaistās lietas, izmantojot sauso filcēšanas metodī, nepieciešama tikai filca vilniņa, filcējamās adatas un pacetība. Ja

vēlas izmantot slapjo filcēšanu, vajadzēs arī ziegpjūdi. Filcēšanas pulciņš šogad darbojas Balvu mākslas skolā.

Boldānam jādodas uz cietumu

Augstākās tiesas Senāts noraidīja bijušā Kubulu pagasta, Saeimas deputāta Jura Boldāna kasācījas sūdzību par piemērojamo sodu. Spriedums nav pārsudzams. Līdz ar to Jurim Boldānam, kurš atzīts par vainīgu 9. Saeimas vēlēšanu rezultātu vietošanas organizēšanā Kubulu pagastā, būs jaicīeš vēl divus mēnešus ilgs cietumsods un jāšķiras no pastāvīgā atalgojuma Saeimā, kas deputātam līdz šim maksāja algu. Juris Boldāns joprojām bija

Saeimas deputāts (bez iespējas balsot un piedalīties Saeimas sēdēs) un turpināja saņemt atalgojumu. Kopš 2006. gada novembra Saeimas deputāts, kurš sešus mēnešus pavadīja cietumā, saņemis atalgojumu 12 888 latu apmērā un vēl prezentācijas izdevumus 1580,96 latu apmērā.

Juris Boldāns cietumā jau ir pavadījis sešus mēnešus, tomēr sašķāj ar Latgales apgabaltiesas spriedumu deputātam bija piepriesti astoņi mēneši cietumso da. Šī gada pavasarī Augstākā tiesa viņam samazināja cietumsodu par diviem mēnešiem, tomēr, izskatot lietu tālākajās instancei, Augstākā tiesa atzīna, ka soda samazināšanai nav bijis likumīga pamata, tādēļ deputātam ir jāatgriežas cietumā vēl uz diviem mēnešiem.

«Vaduguns»

JĒKABPILS RAJONĀ

Jēkabpili atrod Latvijas kriminālistikas vēsturē lielāko narkotiku daudzumu

Jēkabpili sasniedgts savdabigs rekords. 18. oktobri kādās mājās atrastī narkotiku krājumi, kuru daudzums mērās vairākos desmitos kilogramu, liecina Jēkabpils rajona policijas pārvaldes rīcībā esošā informācija.

Šobrīd jau zināmi ekspertīzes rezultāti par narkotisko un psihotropu vielu nelegālā tirgus aprites vērtību. Kopumā izņemti 21,8 kilogrami dažādu vielu, kuru vērtība sasniedz ap 400 000 latu. Tajā skaitā air 5,543 kilogrami marihuānas, 12,371 kilograms metamfet-

amīna un 3,892 kilogrami MDMA.

Taču šis detektivstātsa sākās ne jau ar narkotikām. 17. oktobrī Jēkabpils rajona centrālajā slimnīcā pēc mediciniskās palīdzības bija nogādāts 1980. gadā dzimis vīrietis ar miesas bojājumiem. Kā stāsta policijas pārvaldes kriminālpolicijas biroja vadītājs Mihails Šilovs, par to uzsākts kriminālprocess pēc Latvijas Krimināllikuma 117. panta 10. punkta un 15. panta 4. daļas — par slepkavības mēģinājumu personu grupā.

18. oktobrī aizdomās par šo nodarjumu tika aizturēti trīs vīrieši, kas dzimuši 1973., 1968. un 1982. gadā. Tajā pašā dienā, veicot prokuratūras sankcionētu kratīšanu steidzamības kārtā, viena aizturētā mājās atrastas narkotiskās un psihotropās vielas, kuru daudzums uzskatāmas par rekordu Latvijas kriminālistiskas vēsturē.

Kriminālpolicijas inspektors

Guntis Vaivods norāda, ka narkotiskās un psihotropās vielas bija paredzētas izplatīšanai jauniešu vidū Jēkabpili un vēl trijos rajonos. Tādējādi ir pamats domāt, vai Jēkabpils nekļūst par narkotiku izplatības centru.

Jēkabpils policijā sistematisks darbs narkotiku nelegālā aprites ierobežošanā notiek kopš 2001. gada. Viņš stāsta, ka policijas reizesloķi narkotiku lietotāji parasti nonāk saistībā ar citiem noziegumiem, piemēram, zādzībām, ko izdara, lai gūtu lidzekļus narkotiku iegādei. Pērn bijis ap 60 šādu cilvēku, bet šogad šis skaitis varētu būt lielāks.

Jēkabpils policijas pārvaldē spēki cīņā ar narkotiku nelegālo apriti ir nepietiekami, norāda G. Vaivods, jo par šo jomu ikdienā ir atbildīgi tikai divi policijas darbinieki. Daudzās policijas pārvaldes vispār neesot speciālistu šajā nozarē.

Prakse rāda, ka jaunieši pārsvārā lieto marihuānu un *extasy* tabletēs, bet pieaugušie — stiprākas narkotikas, piemēram, kokainu vai heroīnu, cieņā ir arī metamfetamīns.

Izveidots auklīšu dienests

Noslēdzies Jēkabpils pašvaldības sadarbiā ar Nodarbinātības Valsts aģentūras Jēkabpils filiāli organizētais projekts — auklī dienesta izveide. Topošās aukles mācības uzsāka 30. septembrī, bet 30. oktobrī kursu beidzējas saņēma SIA «Buts» mācību centra izsniegtos sertifikātus, kas apliecinā iegūtās zināšanas.

Topošās aukles mācījās tādus priekšmetus kā saskarsmes un

attīstības psiholoģija; sanitārija un higiēna; bērna fiziskā, psihiskā un emocionālā attīstība; dienas režīma plānošana un organizēšana.

Dienā, kad auklītes saņēma sertifikātus, pilsētas pašvaldības pārstāvē, domes konsultante izglītības un jaunatnes lietā Ilona Skrode lūdza kursu beidzējas aizpildīt speciāli izveidoto anketu. Tās dati turpmāk būs pieejami domes mājaslapas sadaļā «Auklī dienests». «Pašvaldība kursu beidzējām dod iespēju reklamēties. Domāju, ka reālais pieprasījums pēc šā pakalpojuma noskaidrosies tuvākā mēneša laikā. Redzēsim, cik aktīvi bērnu vecāki interesēsies par piedāvāto iespēju. Taču jau tagad varu teikt, ka projekts ir izdevies, jo galvenais ir paveikts — auklī dienests izveidots,» uzskata I. Skrode.

«Brīvā Daugava»

LUDZAS RAJONĀ

Zilupē renovēta pirmā dzīvojamā māja

Oktobra beigās Ludzas domes delegācija devās uz Zilupi, lai iepazītos ar pieredzi dzīvojamo māju siltināšanā.

Nesen beidzies remonts kādā daudzdzīvokļu mājā. Zilupes domes priekšsēdētājs Olegs Agafonovs pastāstīja: «Nekādu dzīvokļu apsaimniekošanas biedrību mēs neveidojam. Nama iedzīvotāji saņāca kopā, apspriedās un nolēma, ka māja jāsiltina. Vienojās ar Hipotēku banku par kreditu. Sākumā bija nepieciešama vien 75% dzīvokļu īpašnieku piekrīšana, bet vēlāk situācija mainījās un tika pieprasīta pilnīgi visu īpašnieku piekrīšana. Savākt parakstus bija problemātiski, taču tām ar to galā.»

Remonts ilga divus mēnešus, to veica vietējais komunālās saimniecības uzņēmums «Zilupes LTD». Māju nosiltināja, nomainīja logus un durvis kāpņutelpā, remontēja kāpņu laukumiņus, parādīja izolēja caurules. Viss tika

paveikts tikai par kredita līdzekļiem. Dome nolēma uz kredīta atmaksas laiku, tas ir, 15 gadiem atbrīvot iedzīvotājus no īres maksas. Tiesa, komunālais uzņēmums īres maksu iekāsēs, taču tā tiks pilnībā novirzīta bankai kredīta atmaksai.

Ari Ludzas domes priekšsēdētāja Jevgēnija Kušča un deputāti solīja padomāt, kā varētu atbalstīt šādu iedzīvotāju ierosmi Ludzā.

Vienojās par sociālo iestāžu pārņemšanu

Divi mēneši atlikuši līdz Ludzas rajona reorganizācijas plāna apstiprināšanai. Komisija, kurā strādā visu četrus topošu novadu pārstāvji, saņāca kopā jau trešo reizi, lai lemtu par divu slimnicu, pansionātu un bērnunāmu patveršanas pārņemšanu.

Iepriekšējās sēdēs tika noteikts, ka bērnu un jauniešu centru rajona padome līdz 2009. gada 1. augustam nodos Ludzas novadam. Tāpat līdz 1. augustam Ludzas

novadam tiks nodota arī vakarskola un sporta skola. Kā atzīmēja rajona padomes priekšsēdētājs Juris Dombrovskis, pagaidām nav īsti skaidrs, kuram novadam un kad tiks nodota rajona izglītības pārvalde, psiholoģiskās palīdzības centrs un pieaugušo izglītības centrs.

Komisija piekrita bērnunāma direktorei Ludmilas Oļipovas ierosinājumam, lai visu īpašumu, štata vienības un parādu saistības līdz nākamā gada 1. novembrim nodotu Ludzas novadam. Lidzīgu vēlmi, pret kuru nebija iebildumu, izteica arī pansionāta vadītāja Tatjana Loseviča. Komisija atri vienojās arī par Kārsavas slimnīcas nodošanu Kārsavas novadam. Kā nodošanas datums tika apstiprināts 1. oktobris.

Atšķirībā no pirmās reorganizācijas komisijas sēdēs, kur Ludzas dome pēc iespējas ātrāk savā pārņījā gribēja pārņemt visus objektus, šoreiz steigas nebija. «Mums vēl ir laiks visu pārdomāt, apsvērt. Rajona padomes decembra sēdē apstiprināsim galigo rajona reorganizācijas variantu. Vēl nav skaidrs jautājums par to, vai

Ludzas novads pārņems visas Ludzas slimnīcas kapitāltajas. Nav zināms Zilupes novada viedoklis. Varbūt viņi vēlēsies sev kādas slimnīcas kapitāldajas,» spriež rajona padomes priekšsēdētājs Juris Dombrovskis.

Ludzas dome grib draudzēties ar vietējiem uzņēmējiem

Neilgi pēc Ludzas domes priekšsēdētājas nomaiņas (šajā amatā ievēlēta Jevgēnija Kušča) pašvaldības vadība uz tikšanos aicināja vietējos uzņēmējus. Ierādās daudzi, bet uzreiz spiest rokas nesteidzās. Prātā senās pārestības.

Pirms vairākiem gadiem tika izveidota Ludzas uzņēmēju asociācija. Tās biedri vērsās domē ar vēstuli, kurā lūdza atbalstīt vietējos ražotājus un tirgotājus, gribēja slēgt sadarbības ligumu starp domi un asociāciju. Toreiz dome paskaidroja, ka palīdzēt vietējiem uzņēmējiem nu nekādi

nevār. Sadarbības liguma saturs netika apspriests un arī līgums netika parakstīts. Tikai tagad, pēc trim gadiem, sākās jauns mēģinājums uzsākt dialogu.

Dome ierosināja izveidot uzņēmēju konsultatīvo padomi, kas pārstāvētu vietējo uzņēmēju intereses, iesniegtu priekšlikumus pašvaldībai, nodarbotos ar uzņēmējdarbības attīstībai labvēligas vides veidošanu un atbalstītu jaunu biznesa projektu veidošanu. Jaunajai domes priekšsēdētāji nācās uzklauti daudzi kritikas par pašvaldības iepriekš nepaveikto.

«Esam novesti tikāl, ka zudusi jebkāda ticība vietējai varai, dome savukārt neuzticas mums, tāpēc pilsētā nekā nav.»

«Dome mūs atceras vienīgi svētku priekšvakarā, lai mēs iedotu naudu dāvanām. Pārējā laikā mēs viņiem nenozīmējam neko.»

Izveidota uzņēmēju grupa, kurās uzdevums darboties konsultatīvā padomē, jāizstrādā arī nolikums. Uz šī nolikuma pamata arī tiks veidota savstarpējā sadarbība.

«Ludzas Zeme»

Policijai un ugunsdzēsējiem šogad degvielas pietiks

Ministru kabineta 28. oktobrī papildus piešķirtie līdzekļi 371,9 tūkstošu latu apjomā degvielas cenu kāpuma kompensēšanai ļaus nodrošināt Valsts policijas un Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta darbu līdz šā gada beigām, ar gandarijumu norāda iekšlietu ministrs Mareks Segliņš.

«Saņemot šos līdzekļus, ir skaidrs, ka šogad nevienā no policijas un glābšanas dienesta struk-

tūrvienībām vairs nav iespējama situācija, ka operatīvie dienesti degvielas trūkuma dēļ nevar izbraukt uz notikuma vietām,» norāda ministrs.

Kā ziņo Iekšlietu ministrijas preses un sabiedrisko attiecību departamenta direktora vietniece Laura Karnite, valdība piešķira vairāk nekā 370 tūkstošus latu no neparedzētiem gadījumiem atvēlētajiem līdzekļiem degvielas iegādes izdevumu segšanai 2008. gadā. Šie līdzekļi paredzēti Valsts policijai un Valsts ugunsdzēsības

un glābšanas dienestam, jo, ne-mot vērā cenu kāpumu, ar gada sākumā piešķirtajiem līdzekļiem nebūtu bijis iespējams nodrošināt šo dienestu operatīvo transportlīdzekļu apgādi ar degvielu pietiekamā apjomā.

Valsts policijai papildus piešķirti 304 513 lati, ugunsdzēsības un glābšanas dienestam — 67 420 lati. Nepieciešamā summa aprēķināta, nodrošinot maksimālu degvielas patēriņa ekonomiju Iekšlietu ministrijā un nemot vērā degvielas cenu samazinājuma tendenci.

Elektroniski var pieprasīt izziņas par sodāmību un administratīvajiem sodiem

Kopš oktobra beigām iedzīvotājiem ir elektroniski pieejami vēl divi jauni pakalpojumi — izziņas pieprasīšana par fiziskas personas sodāmību un izziņas pieprasīšana par privātpersonai uzliktaijiem administratīvajiem sodiem.

Izziņas elektroniski var pieprasīt vienotajā valsts un pašvaldību e-pakalpojumu portālā www.latvia.lv. Pakalpojumu pateikšanai nav nepieciešams droš e-paraksts, skaidro valsts un pašvaldību pakalpojumu elektronizācijas

sekretariāta komunikācijas nodaļas vadītāja Elita Cepurīte. Izziņas par sodāmību un administratīvajiem sodiem var būt nepieciešamas iesniegšanai darba devējiem, dodoties strādāt vai studēt uz ārvalstīm, kā arī citās situācijās.

Elektroniski pieprasito izziņu var saņemt, personīgi vai ar pilnvarotas personas starpniecību ierodoties Iekšlietu ministrijas informācijas centrā, vai ierakstītā vēstulē savā pakalpojuma pieteikumā norāditajā pasta nodaļā. Ja persona vēl nav sasniegusi 18 gadu vecumu, tās vietā pieprasījumu var ie-

sniegt un izziņas sanemt personas vecāki vai aizbildņi, bet par aizgādinābā esošu personu — aizgādnī.

Noteikto maksājumu par izziņas sagatavošanu var veikt ar e-pakalpojumu portāla www.latvia.lv starpniecību Swedbank internetbankā. Plānots, ka tuvākajā laikā arī citu internetbanku klientiem būs šāda iespēja. Pakalpojumu elektronisko piekļuvi nodrošina ipašu uzdevumu ministra elektroniskās pārvaldes lietās sekretariāts sadarbībā ar Iekšlietu ministrijas informācijas centru.

PREIĻU RAJONA TIESĀ

Preiļu rajona tiesā izskatīšanai noliktās sēdes novembrī

LAIKS	LIETAS DALĪBNIKI	LIETAS BŪTĪBA
11. novembrī pulksten 9.00	Pēteris Strukovs	KL 180.p.1.d. — apsūdzēts par zādzību nelielā apmērā
11. novembrī pulksten 14.00	Jurijs Kanepājs	KL 262.p.1.d., 2.d. — apsūdzēts par to, ka, būdams persona, kurai nav transportlīdzekļa vadišanas tiesību, vadīja transportlīdzekļi alkoholisko dzērienu iespāidā
12. novembrī pulksten 9.00	Jānis Vanags	KL 262.p.2.d. — apsūdzēts par to, ka, būdams persona, kurai transportlīdzekļa vadišanas tiesības atņemtas, vadīja transportlīdzekļi alkohola reibumā
12. novembrī pulksten 14.00	Edgars Groza	KL 262.p.2.d. — apsūdzēts par to, ka, būdams persona, kurai nav transportlīdzekļa vadišanas tiesību, vadīja transportlīdzekļi alkoholisko dzērienu ietekmē
13. novembrī pulksten 10.00	Boriss Dubrovs	KL 175.p.3.d., 185.p.1.d. — apsūdzēts par svešas kustamas mantas slepenas nolaupišanas mēģinājumu un svešas mantas tišu bojāšanu
13. novembrī pulksten 10.00	Jānis Jurāns	KL 233.p.2.d. — apsūdzēts par to, ka rupji traucēja sabiedrisko mieru, kas izpaudās acīmredzamā necieņā pret sabiedrību, ignorējot vispārpiemērtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru (huligānisms)
19. novembrī pulksten 10.00	Igors Grigorjevs, Sergejs Malnačs, Raimonds Vilde	KL 125.p.3.d., 185.p.1.d., 126.p.2.d.3.pkt., 262.p.2.d. — Grigorjevs, Malnačs, Vilde apsūdzēti par to, ka personu grupā izdarīja svešas mantas tišu bojāšanu, personu grupā tiši nodarīja vidēja smaguma miesas bojājumus, Grigorjevs nodarīja tišu smagu miesas bojājumu, kas vainīgā neuzmanības dēļ bija par iemeslu cietaušā nāvei
19. novembrī pulksten 10.00	Jānis Juškins	KL 262.p.2.d. — apsūdzēts par to, ka, būdams persona, kurai nav transportlīdzekļa vadišanas tiesību, vadīja transportlīdzekļi alkoholisko dzērienu ietekmē
19. novembrī pulksten 14.30	Arnis Paeglis	KL 312.p. — apsūdzēts par to, ka izvairījās no tiesas piespriestā tiesības ierobežojošā soda
20. novembrī pulksten 14.30	Leontīns Cīrulis	KL 262.p.2.d. — apsūdzēts par to, ka, būdams persona, kurai nav transportlīdzekļa vadišanas tiesību, vadīja transportlīdzekļi alkoholisko dzērienu ietekmē
22. novembrī pulksten 10.00	Arvīds Vertulis	KL 180.p.1.d. — apsūdzēts par zādzības nelielā apmērā izdarīšanu
24. novembrī pulksten 10.00	Aivars Ločs	KL 175.p.4.d., 233.p.2.d. — apsūdzēts par to, ka rupji traucēja sabiedrisko mieru, kas izpaudās acīmredzamā necieņā pret sabiedrību, ignorējot vispārpiemērtās uzvedības normas un traucējot cilvēku mieru (huligānisms), apsūdzēts par svešas kustamas mantas slepenu nolaupišanu
25. novembrī pulksten 10.00	Jānis Pilāns	KL 126.p.1.d. — apsūdzēts par to, ka nodarīja tišu vidēja smaguma miesas bojājumu, kas nav bīstams dzīvībai, bet izraisīja ilgstošu veselības traucējumu
26. novembrī pulksten 11.00	Kaspars Stupāns	KL 175.p.3.d., 185.p.1.d. — apsūdzēts par svešas kustamas mantas slepenu nolaupišanu un svešas mantas tišu bojāšanu
27. novembrī pulksten 10.00	Tālivaldis Sokolovskis, Jānis Patmalnieks	KL 180.p.1.d., 180.p.2.d. — apsūdzēti par zādzības nelielā apmērā izdarīšanu
28. novembrī pulksten 10.00	Juris Erts	KL 109.p.3.d. — apsūdzēts par to, ka izdarīja patvalīgu koku ciršanu svešā mežā

POLICIJAS ZIŅAS

Pagājušajā nedēļā, no 3. līdz 10. novembrim, Preiļu rajona policijas pārvaldes dežurā reģistrēti 29 iesnie-gumi. Kā «Novadnieku» in-formē policijas pārvaldes Ad-ministratīvās nodaļas vecākā speciāliste Ināra Mozulčika,

tomašinas Opel Astra vadītājs, vadot transportlīdzekli pa Rīgas ielu, uzbrauca gājējam, kurš gāja pa ielas nomali. Cietušais gājējs ar traumām medicīniskās pa-lidzības sniegšanai tika nogādāts slimnīcā Jēkabpili.

Metot ar āboļiem, izsita auto stiklu

3. novembrī policijā ar iesnie-gumu griezās kāds automašīnas MAN vadītājs Livānos. Nepazīstami jaunieši, metot āboļus, sa-sita automašīnas priekšējo stiklu.

Brauca piedzēries un bez tiesibām

4. novembrī policijas darbinieki konstatēja, ka Preiļos kāds automašīnas VW Polo vadītājs bija sēdies pie stūres alkohola reibumā un bez transportlīdzekļa va-ditāja tiesibām.

Vai atklāta točka?

4. novembrī kādai Aglonas pa-gasta iedzīvotājai policijā uzsākta kriminālprocess par alkoholisko dzērienu uzglabāšanas un pārva-dāšanas noteikumu pārkāpšanu.

Atrasts miris

7. novembrī policijā reģistrēta informācija par to, ka Riebiņos atrasts viršeša likis. Redzamas vardarbīgas nāves pazīmes nav konstatētas.

Aizspārdījās līdz kriminālprocesam

Kriminālprocess uzsākts arī par kādu zādzību Vārkavas no-vada Upmalas pagastā. Tur no kādam vietējam iedzīvotājam piederošas neapdzīvotas mājas 4. novembrī nozagtis elektrības skaitītājs.

Vēl

4. novembrī zagļi aiznesuši televizoru, DVD un atskanotāju no kāda dzīvokļa Livānos.

Divas dienas vēlāk, 6. novem-brī, Preiļu novada Aizkalnes pa-gastā kādai iedzīvotājai nozagtis mobilais telefons Nokia 6220. Po-licia uzsākusi kriminālprocesu.

Sastādīts protokols

3. novembrī Preiļos policijas darbinieki sastādījuši adminis-tratīvā pārkāpuma protokolu kā-dam vīrietim, kurš aizturēšanas brīdi nepakļāvās policijas darbi-neku likumīgajām prasībām.

Livānos uzbrauca

gājējam

3. novembrī Livānos reģistrēts ceļu satiksmes negadījums. Au-

8. novembrī ugunsdzēsēju pa-lidzība bija nepieciešama Riebiņu novada Stabulnieku pagastā. Tur nodega kādam iedzīvotājam pie-derošā pirts. Iespējamais aizdeg-šanās iemesls — krāsns pārkuri-nāšana.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

Jājot uz zirga, mūk no policistiem

Kādā oktobra dienā Jēkabpili Daugavas labā krasta iedzīvotāji, īpaši gājēji, kuri pārvietojās pa Rīgas ielu, bija liecinieki neparastam skatam — sievete zirga mugurā piejāja pie veikala «Maxima», tenteri tenteriski nokāpa no tā, iedeva pavadu patrēt kādam cilvēkam un iestreipulja pārdotavā, lai iepirktos.

Atbilstoši ceļu policijas priekšnieka vietniece vietniece Salvija Ozoliņa sniegtais infor-mācijai, dežurā reģistrēti saņemti signāli par to, ka pa Rīgas ielu zirga mugurā jāj sievete, kura acīmredzot ir apreibinošu dzērienu ietekmē. Viņa pārkāpusi vi-sus noteikumus, kādi pilsētā jāievēro cilvēkam, kurš pārvietojas zirga mugurā.

Vēlāk tika noskaidrots, ka tā ir 1964. gadā dzimusī Ilze, kura dzīvo piepilsē-tas teritorijā, un tas ir viņai piederošais zirgs, kas tiek izmantots piemājas vairākkārt.

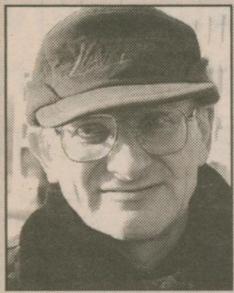
Ceļu policijas darbinieki aicināja sievieti apstāties, taču viņa neklausīja, tāpēc nācās dzīties pakāj. Šo izrādi vēroja gājēji, kuri, interesēs vadīti, gāja nopakāj. Ilze uz policistu norādījumiem nereāgēja un ar visu zirgu nozudu Asotes pilskalna virzienā. Pēc neapstiprinātām ziņām, sievete šādā veidā pa Rīgas ielu vizinājusies vairākkārt.

«Sievete tiks sodīta par to, ka viņa pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā arī ļauprātīgi nepakļāvās policijas darbinieku prasībām apstāties,» skaidro policijas pārstāvis.

«Brīvā Daugava»

Lappusi sagatavoja L. Kirillova

Kādas, jūsuprāt, ir satraucošākās lietas, kas notiek pasaulē un Latvijā?

Broņislavs Papiņš,
Jaunaglonas
iedzīvotājs:

— Pat grūti teikt, kas ir vissatracosākais. Varētu jau nelauzīt galvu par to, kas citur notiek, bet mēs tajā pasaulē esam iekšā. Ja finanšu krize sākusies, neko nepadarīsi, tā skars visus. Dzirdēju par «Parex bankas» krizi, domāju, ka tā ir mūsu valdības iepriekšējās rīcības sekas. Savulaik par «Banku Baltija» arī solīja, ka viss būs labi. Atceros, prezidents Ulmanis teica, ka atstāšot naudu bankā, bet neviens jau nezina — atstāja vai izņēma. Tagad tas pats — nekādas ticības valdībai, jo vienmēr kaut kas tiek pateikts, bet kaut kas — noklusēts.

Valērijs Petrovs,
uzņēmējs Preiļos:

— Varu drosi teikt, ka mani šobrīd nekas nesatrauc. Kas notiek, tas viss ir objektīvi. Tāpat kā cilvēkam, arī valstīm ir savas slimības. Mierīgi un gludi nekad nav, vienmēr kaut kas gadās. Arī kāpumi un kritumi ir likumsakarīgi. Tagad galvenais ir notiekošo uztvert pietiekami mierīgi. Man šķiet, ka krīze un nemiers lielākoties ir mūsu dvēselēs. Tīklo cilvēki krīt panikā, sākas vēl lielāks nemiers. Ir bijušas daudzkārt sliktākas situācijas, bet pēc tam vienmēr sākas uzlabojums. Vienkārši gaidīsim to bridi.

Tatjana, Rīgas
Tehniskās universitātes
studente:

— Ekonomiskā krīze Latvijā jūtama visvairāk tajā ziņā, ka grūti atrast darbu. Iestādēs samazina štatus. Katrs savā vietā cenšas turēties. Cilvēki ari nervozi palikuši. Iejet veikalos, paskatās uz cenām un vēl nervozāki paliek. Bet pārtika taču tik un tā jāpērk.

Spulga Vilcāne,
pensionēta
skolotāja
Preiļos:

vēl var vēlēties? Tikai labu noskoņojumu!

Arnita, studē
medicīnu:

— Studentiem visatracosākais ir tas, ka nevar mācības saņemt ar darbu. Darba vienkārši nav. Rīgā tas ir spilgti izteikts. Nav tiesa, kad runā, ka trūkst medicīnas māsu un māsu paligu. Tieši otrādi — slimīcās visas vietas aizņemtas. Par sanitāritēm strādā sirmas tantinas, reizēm pat bez jebkādas medicīniskās izglītības. Kur lai mēs, topošie medīki, piederī iegūstam?

L.Kirillova
Foto: A.Šnepsts

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS, LĪDZJŪTĪBAS, PATEICĪBAS

Lielāka vērtība iespējama tikai nākotnē

Šī brīža ekonomiskās recessijas procesi un straujā lejupslīde nekustamo īpašumu tirgus segmentā faktiski ir paralizējusi pirkšanas un pārdošanas darījumus. Tas nozīmē to, ka pārdevēji nav gatavi pārdot savu īpašumu par nosacīti zemāku cenu, bet pircēji nav gatavi maksāt pārdevēja noteikto cenu ierobežotas maksātspējas dēļ vai cerot uz cenu lejupslīdi. Tieši šodienas apstāklos racionālāk ir paaugstināt savu īpašuma pievienoto vērtību, tādējādi nākotnē no tā pārdošanas iegūstot lielāku kapitāla atdevi.

Latvija ir unikāla valsts, kur zemes dzīles un visi derīgie izrakteņi, kas tajās atrodas, piederi zemes īpašniekiem. Augstāku pievienoto vērtību zemes īpašnieks var iegūt sagatavojot apsaimniekošanas plānus zemes dzīlēs esošajiem derīgajiem izrakteņiem tādiem kā smilts, grants, dolomīts u.t.t.

Zemes gabala vērtība ar sagatavotu atradnes pasi un izstrādes projektu paaugstināsies vismaz **10 reizes**, salīdzinoši ar tās sākotnējo vērtību. Protams, tas nav vienkārši, ātri un lēti. Sagatavojot derīgo izrakteņu atradnes ieguvēs un ekspluatācijas dokumentāciju, nākas saskaties ar virknī pretestību un problēmām. Šajā gadījumā, mūsuprāt, ir labāk to uzticēt darīt profesionāliem nozares speciālistiem, kam ir pieredze šo darbu veikšanai.

Esam uzņēmums, kas specializējas ar derīgo izrakteņu atradņu sagatavošanu izstrādei un ekspluatācijai, nodrošinām pircēja piesaistītā. Piedāvājam Jums **uz sadarbības pamata** izpētīt zemes dzīles Jūsu zemes gabalā, sagatavot visu nepieciešamo dokumentāciju derīgo izrakteņu atradnes ekspluatācijai un aistrast tai pircēju, tādējādi nodrošinot Jūsu īpašuma vērtības pieaugumu nākotnē.

Ja Jūsu zemes vienības dzīles atrodas derīgie izrakteņi un vēlaties no tās realizācijas iegūt iespējamīgi lielākus ieņēmumus, sazinieties ar mums. Mēs Jums piedāvāsim izdevīgus sadarbības mehānismus un lielu kapitāla pieplūdi nākotnē.

Ar cieņu, SIA «ARHEO»
Tālrunis 26492576

Pārdod

grūsnī telī, LB, atnesīsies februāra sākumā.
Tāl. 29825899;

lentzāģmašīnas, balķu garinātājus. Tāl. 26550502. www.lentenieks.lv;

AUDI 100 (2,3, 1986.g. izl., labā tehniskā stāvoklī, TA līdz 07.2009., Ls 350). T.28732915;

AUDI 100 (2,3, 1990.g. izl., AVANT, TA līdz

04.2009.). T.26310334;

AUDI 100 (balts, TA, 1050 EUR, 1989.g. izl.). T.26756050;

AUDI 80 B4 (1994.12., 1,9 TDI, viens

saimnieks, atdzīta no Vācijas, 02.04.2007.,

perfekta tehn. un vizuālā stāvoklī). T.29374881;

AUDI 90 (1988.g. izl., labā tehniskā un vizuālā

stāvoklī, nomainītas siksnes, bez TA).

T.25988670;

AUDI A4 (1,9 TD, dīzelis, 1996.g. izl., UNI-

VERSAL, ideālā stāvoklī, 4400 EUR).

T.29569556;

BMW 318 (1993.g. izl., labā tehn. stāvoklī,

jauna TA, spoilers, lūka, lietie diskī).

T.29402390;

BMW 318i (1992. g. izl., TA, ABS, el. spoguļi,

signalizācija, imobilaizers, tumši zila).

T.22043708;

BMW 525 tds TOURING (UNIVERSAL,

1997.g. izl., mehāniskā ĀK, dīzelis, TA līdz

05.2009., ABS, ARS, Air Bag, viss elektro,

centrālā atslēga, piekabes āķis, lietie diskī,

jaunas vasaras riepas, 6100 EUR).

T.29592913;

CHRYSLER VOYAGER (2,5 D, 1998.g. izl.,

labā stāvoklī, Ls 3700). T.26237864;

FIAT DUKATO (1991.g. izl., rezerves daļām).

T.29438778;

FORD GALAXY (1996.g. izl., 2,0i, kondi-

cionieris, lietie diskī, 7 vietas, TA līdz 04.2009.,

3500 EUR). T.29494306;

FORD GALAXY (2001.g. izl., 1,9 TDI, au-

tomātiskā ĀK, stip - tronic, el. pakete, jauna

TA, no Vācijas). T.28270049;

FORD MONDEO (1,8 TDI, 1999.g. izl.,

sarkanā metāliskā krāsā, UNIVERSAL, TA

līdz 2009., stereo, stūres pastiprinātājs, ABS,

Air Bag, 5,5 l/100 km). T.26421507;

FORD MONDEO (1,8, 1995.g. izl., UNIVER-

SAL, TA līdz 04.2009., viens saimnieks).

T.26310334;

FORD MONDEO (1996.g. izl., 1,8i, 16 v, UNI-

VERSAL, melna, el. pakete, TA līdz 2009.,

labā stāvoklī). T.28637847;

FORD MONDEO (1997.g. izl., 1,8, UNIVER-

SAL, tumši zilā krāsā, el. pakete, TA līdz

07.2009.). T.64621705, 29194259;

MAINA divas automašīnas Audi 100, izlaiduma gads 1990., pret līdzvērtīgu automašīnu Audi 100 un VAZ 2107, izlaiduma gads 1988., pret līdzvērtīgu automašīnu Audi 100.

Pieteikties var piecu kalendāro dienu laikā no sludinājuma publicēšanas laikrakstā, Dienvidlatgales reģionālajā lauksaimecības pārvadē 23. kabinetā vai pa tālruni 29343369.

SIA AIBI iepērk zirgus, liellopus, jaunlopus, aitas, cūkas.
Jaunas, labas cenas.
Tālr. 26142514, 29293219, 4871804, 4871185.

SIA «Rēzeknes gaļas kombināts» iepērk liellopus.
Labas cenas.
Tālr. 64622475, mob. 28378866.

Firma iepērk alkšņa, bērza apaļkokus malkai.
Slēdz ilgtermiņa sadarbības līgumus.
Ātra apmaksa.
Tālr. 29332442.

Tuvs cilvēks neaiziet, viņš tikai pārstāj līdzās būt...
Paldies visiem, kas bija kopā ar mums, Leontīnu PAUNIŅU mūžībā aizvadot.

Meita ar ģimeni

Sirsniņi pateicamies ġim. ārstam A.Ruskulim, priesteriem V.Bēķim un O.Pujātam, ērgelniecei A.Zarānei, dziedātājiem, Vārkavas novada domei, Pelēču skolas kolektivam, 2. un 3. klases bērniem un viņu vecākiem, Preiļu BJC meitenēm, dzelzceļa policijas un SIA LDZ apsardzes darbiniekiem, SIA «Preiļu saimnieks» kaprāčiem, radiem, draugiem, kaimiņiem. Visiem, kas bija ar mums mūsu lielājās bēdas, Anatoliu SOLU zemes klēpi guldot.

Sieva un bērni

Likās, ka tu dzīvot spētu
Vēl trīs mūžus, māmulīt,
Ka tu aiziet nevarētu
Tur, kur tikai klusums mit.

Skumju un atvadu brīdi
izsakām līdzjūtību Dinārai
Svarnovičai, no MĀTES uz
mūžu atvadoties.

Valsts aģentūras «Sabiedrības
veselības aģentūra»
Rēzeknes filiāles kolektīvs

Šodien lidzi tev dodam
Siltākos atmiņu vārdus,
Lai viņu gaismā vieglāk
Atvērt mūžības vārtus.
Izsakām līdzjūtību
Elitai Ročanei, no MĀMUĻAS
atvadoties.
PVD Preiļu pārvaldes kolektīvs